

WEGVERKEERSVERORDENING.

Nieuwe regelen ter uitvoering der Wegverkeersord., S. 36—201.

(Regeringsverord. van 15 Aug. 1936.) S. 36—451. (iww. 1 Jan. 1937.)

Hieronder is de tekst der Wegverkeersverordening opgenomen, zoals gewijzigd bij S. 37—114, 497, 38—714, 39—289, 40—73, 49—220. De Wvv. is voorts gewijzigd en aangevuld bij Regeringsverord. v. d. President der Republ. Indonesië v. 1 Juli 1951 N°. 28, L.N. 51—47, waarvan de volledige tekst met Ned. vertaling op bl. 2899v, is opgenomen. Aangezien de wijzigingen ingevolge deze regeringsverord. niet in de hieronder afgedrukte tekst zijn aangebracht, is vóór elk art. of gedeelte daarvan der Wvv., dat bij meergenoemde regeringsverord. gewijzigd of ingetrokken is, het teken φ geplaatst, ter verwijzing naar bl. 2899v.

Bij Gb. 53—75 zijn de artt. 85—96 Wvv. voor *Nw-Guinea* buiten werking gesteld.

Bij art. I der verord. in S. 36—451 is de Wegverkeersverord. in S. 33—108 ingetrokken en zijn nieuwe bepalingen vastgesteld, ingevolge art. 117 eveneens als Wegverkeersverordening aan te halen. Verder bevat de verordening enige overgangsbepalingen:

Art. VI. Op den voet van de vóór het inwerking treden van deze verord. geldende bepalingen plaats gehad hebbende indeelingen van wegen in klassen en aanwijzingen van hoofdwegen blijven van kracht tot dat op den voet van deze verord. daarin is voorzien.

Art. VII. (1) Geldige nummer- en rijbewijzen, zoomede vergunningen als bedoeld in de artt. 33 en 89 van de ingevolge art. I ingetrokken Wegverkeersverordening worden geacht te zijn uitgereikt op den voet van deze verord.

(2) Aan hem, wien op den voet van de vóór het inwerking treden van deze verord. geldende bepalingen de bevoegdheid om motorrijtuigen te besturen is ontzegd, wordt voor den nog resteeren duur dier ontzegging geen rijbewijs krachtens deze verord. uitgereikt.

Art. VIII. Op den voet van de vóór het inwerking treden van deze verord. geldende voorschriften plaats gehad hebbende aanwijzingen tot onbezoldigd politiebambtenaar blijven van kracht.

Bij regeringsverord. van 28 Dec. 1938, S. 38—714, zijn een aantal wijzigingen in de Wegverkeersverordening gebracht en is o.a. bepaald:

Art. II. Gedurende een jaar na het in werking treden van deze verordening mag van het bepaalde bij art. 24, lid (1) onder *g* van de Wegverkeersverordening in zooverre worden afgeweken, dat het gebruik van een niet-automatischen ruitenswischer is toegestaan voor motorrijtuigen, waarvoor op het tijdstip van inwerkingtreding van deze verordening reeds een nummerbewijs is uitgereikt.

Art. III. (1) In afwijking van het bepaalde bij art. 98, leden (1) en (2) is het in de gewesten buiten Java en Madoera verboden met een motorrijtuig een weg te berijden dan wel te doen of te laten berijden, indien de weg behoort tot een hooger genummerde klasse van wegen dan waarop het motorrijtuig blijkens het keuringsbewijs is toegelaten, tenzij bij besluit van den wegbeheerder het bepaalde bij art. 98, leden (1) en (2) op den weg toepasselijk is verklaard.

(2) De wegbeheerders zenden van hun in het vorige lid bedoelde besluiten een uittreksel aan den Directeur van Verkeer en Waterstaat, die bepaalt op welke wijze daaraan bekendheid wordt gegeven.

WEGVERKEERSVERORDENING.

(Zie opgave Bijbladen onder opschr. WVO., bl. 2875.)

N.B. Lihattlah Peraturan Pemerintah Nr 28 th 1951 dimuat dalam LN 51—47, tentang perubahan dan tambahan Wegverkeersverordening, dimuka ini, halaman 2899.

Art. 1. (Gew. en aangev. S. 38—714.) (1) Onverminderd het bepaalde bij art. 1 van de Wegverkeersordonnantie wordt in de bij of krachtens deze verordening gegeven voorschriften verstaan onder:

a. r i j t u i g : een rij- of voertuig, bestemd om door dierlijke trekkracht te worden voortbewogen, en dienende voor het vervoer van personen;

b. vrachtwagen: een rij- of voertuig, bestemd om door dierlijke trekkracht te worden voortbewogen, en dienende voor het vervoer van goederen of dieren;

c. asbelasting: de som van de wieldrukken, die door de wielen van een as op den weg worden uitgeoefend;

d. parkeeren: het in stilstand hebben van rij- en voertuigen, anders dan tot het onmiddellijk uit- of instappen van personen of het onmiddellijk laden of lossen van goederen;

e. standplaats innemen: het in stilstand hebben van openbare rij- of voertuigen, anders dan tot het onmiddellijk uit- of instappen van personen of het onmiddellijk laden of lossen van goederen;

f. stoppen: het tot stilstand brengen van rij- of voertuigen of dieren;

g. halte: plaats, waar openbare rij- of voertuigen in stilstand mogen worden gebracht en gehouden voor het onmiddellijk uit- of instappen van reizigers;

h. wegbeheerder: degene, door wien geheel of voor het grootste deel de kosten van herstel en onderhoud van een weg worden gedragen.

(2) (*Toeg. S. 38—714.*) Met betrekking tot wegen, welke in beheer zijn bij een openbare gemeenschap, wordt het dagelijksch bestuur dier gemeenschap als wegbeheerder aangemerkt.

Algemeene verkeersregelen.

2. (1) (*Gew. S. 38—714; 40—73.*) Het is verboden:

a. de rechterzijde van een verkeersstrook, geen voetpad zijnde, te houden, tenzij dit noodzakelijk is in verband met den toestand van den weg dan wel voor het voorbijgaan van andere weggebruikers of voorwerpen; (*Wvv. 108², 109¹, 114^{1,4,6}.*)

b. op een verkeersstrook, geen voetpad zijnde, stil te staan of een rij- of voertuig dan wel een dier te doen of te laten stilstaan, indien het mogelijk is buiten de verkeersstrook stil te staan; (*Wvv. 108¹, 109¹, 114^{1,4}.*)

c. zonder noodzaak een rij- of voertuig dan wel een dier te doen of te laten stilstaan op een verkeersstrook in bochten, op veelsprongen of op bruggen; (*Wvv. 108², 109¹, 114^{1,4}, 116.*)

d. voort te gaan, indien dit blijkens een ter regeling van het verkeer strekkend, door middel van een toestel gegeven teeken is verboden; (*Wvv. 108², 109¹, 116.*)

e. indien het gebod om te stoppen is gegeven, met een rij- of voertuig dan wel een dier verder voort te gaan dan blijkens een daartoe op het wegdek aangebracht teeken is geoorloofd; (*Wvv. 108¹, 109¹, 116.*)

f. met zooveel personen naast elkaar op een voetpad te loopen of op een rijwielpad te rijden, dat geen voldoende ruimte om voorbij te gaan voor andere voetgangers onderscheidenlijk wielrijders overblijft; (*Wvv. 11⁶, 108¹.*)

g. een rij- of voertuig in stilstand te hebben of te brengen elders dan aan de uiterste linkerzijde van de verkeersstrook gerekend naar de richting, waarin het zich voortbeweegt, tenzij aan de linkerzijde in de verkeersstrook de baan is gelegen van een spoor- of tramweg of een industriebaan, dan wel bij besluit van het dagelijksch bestuur eener openbare gemeenschap, of waar deze niet bestaat, in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta bij besluit van den betrokken gouverneur en elders van den betrokken resident voor bepaalde wegen een andere regeling is getroffen; (*Wvv. 108¹, 109¹.*) (1)

h. een rij- of voertuig op een zoodanige plaats of op een zoodanige wijze op een verkeersstrook in stilstand te hebben of te brengen, dat geen voldoende ruimte om voorbij te gaan voor andere rij- of voertuigen overblijft. (*Wvv. 108¹, 109¹.*)

(2) De bestuurder van een rij- of voertuig, geen motorrijtuig zijnde, is verplicht de uiterste linkerzijde van een verkeersstrook te houden behalve in de gevallen, dat de toestand van den weg dit niet toelaat of het verlaten van de linkerzijde noodzakelijk is voor het voorbijgaan van andere weggebruikers of voorwerpen. (*Wvv. 108¹, 114⁶.*)

(3) (*Toeg. S. 38—714.*) Voor de toepassing van dit art. wordt een weg, welke door een scheidingsstrook in twee deelen is gesplitst, beschouwd als één weg, mits beide deelen van den weg denzelfden naam dragen.

(4) (*Toeg. S. 38—714.*) Besluiten als bedoeld in lid (1) onder g worden met betrekking tot provinciale wegen uitsluitend vastgesteld door het college van gedeputeerden van de provincie. (Wvv. 8¹, 57².)

3. Een ieder is verplicht op een verkeersstrook, geen voetpad zijnde, tijdig uit te wijken:

- a. zooveel mogelijk naar links bij het tegenkomen of ingehaald worden;
- b. voldoende naar rechts bij het inhalen. (Wvv. 8¹, 57², 108², 109¹, 114¹.)

4. (1) (*Gew. S. 38—714; 40—73.*) Een ieder is verplicht op een weg voorrang te geven:

1^e. aan langs spoorstaven voortbewogen voertuigen, brandweervoertuigen, ziekenvoertuigen, voertuigen bestemd om hulp te verleen bij verkeersongevallen, een begrafenisstoet, een militaire colonne, een troep van de politie, een optocht en in behoorlijk verband loopende of wielrijdende colonnes van schoolkinderen onder geleide;

2^e. aan het tegemoetkomend verkeer ter plaatse waar door een baken of teeken is aangeduid, dat aldaar aan het tegemoetkomend verkeer voorrang moet worden gegeven; (Wvv. 104².)

3^e. bij het komen uit een zijweg op een hoofdweg aan het verkeer op den hoofdweg; als hoofdweg gelden de wegen, welke op Java en Madoera door den Directeur van Verkeer en Waterstaat en in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost door den betrokken gouverneur in het belang van het doorgaande verkeer als hoofdweg zijn aangewezen, en binnen de grenzen van stadsgemeenten en gemeenten bovendien de wegen, welke bij besluit van het dagelijksch bestuur van die gemeenschappen als zoodanig zijn aangewezen; (Wvv. 106¹.) (2)

4^e. bij kruising van hoofdwegen aan het verkeer op den weg, waaraan blijkens een baken voorrang moet worden gegeven; (Wvv. 104².)

5^e. in alle overige gevallen, bij het ongeveer gelijktijdig bereiken van een veelsprong, aan het verkeer, dat van links komt.

De verplichting tot het geven van voorrang geldt in de volgorde waarin de gevallen zijn opgesomd, terwijl een onder 1^e later genoemde weggebruiker voorrang moet geven aan een eerdergenoemden.

(2) Een ieder is verplicht op een weg uit te wijken voor personen en voor rij- en voertuigen of andere voorwerpen, die in verband met een te verrichten arbeid kennelijk aan een plaats op den weg gebonden zijn, zoomede voor hulpbehoevenden en gebrekkigen. (Wvv. 8¹, 57², 108², 109¹, 114¹.)

5. (1) (*Aangev. S. 38—714.*) Het is verboden:

a. een zich in dezelfde richting bewegend rij- of voertuig voorbij te rijden, indien het vrije uitzicht belemmerd is;

b. indien men ingehaald wordt, zijn snelheid te verhoogen, terwijl men voorbijgereden wordt;

c. een tramwagen, die op een verkeersstrook stilstaat voor het opnemen of uitlaten van reizigers, voorbij te rijden aan de zijde bestemd voor het in- en uitlaten, tenzij ter plaatse een vluchtheuvel, vluchttrottoir of op de wegverharding aangegeven veiligheidsstrook aanwezig is;

d. komende van een erf of een terrein aan een weg gelegen, op den weg te gaan, indien deze niet vrij is;

e. een verkeersheuvel aan de rechterzijde voorbij te gaan.

¶ (2) (*Toeg. S. 38—714; gew. S. 40—73.*) Bij besluit van het dagelijksch bestuur eener openbare gemeenschap, of waar deze niet bestaat in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta van den betrokken gouverneur en elders van den betrokken resident kan in afwijking in zoover van het bepaalde bij het eerste lid onder e worden toegestaan, dat een verkeersheuvel door motorrijtuigen aan beide zijden wordt voorbij-

(¹) Zie voor betekenis v.h. symbool ¶, geplaatst o.a. vóór art. 2 lid 1, g de aantekening onder het opschr., bl. 2905.

(²) Voor hoofdwegen zie Rb. onder opschr. WVO. bl. 2875.

gereden. (Wvv. 8¹, 57², 106, 108², 109¹.)

6. (1) Het is den weggebruiker verboden zich zonder noodzaak te bevinden op een andere verkeersstrook dan die, welke bepaaldelijk voor hem is aangewezen dan wel kennelijk voor hem is bestemd, tenzij om deze over te steken. (Wvv. 109¹, 114^{1,4}.)

(2) Onverminderd het bepaalde bij het vorige lid, is het den weggebruiker, die hulpbehoevend of gebrekkig is, verboden zich zonder noodzaak op een voor rij- of voertuigen bestemde verkeersstrook te bevinden, anders dan met een geleider of voorzien van een kenteeken, indien en voorzover een dergelijk kenteeken is vastgesteld of goedgekeurd. (Wvv. 7, 8¹, 57², 108².)

7. (1) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat kunnen :

a. voorschriften worden gegeven omtrent het verkeer op kruispunten en omtrent de teekens, welke door de met de regeling van het verkeer belaste ambtenaren daartoe worden gegeven ;

b. de eischen worden vastgesteld, waaraan toestellen tot regeling van het verkeer moeten voldoen :

c. kenteekenen als bedoeld in art. 6 lid (2) en onderscheidingsteekenen voor bepaalde groepen van weggebruikers worden vastgesteld, zoomede regels worden gegeven omtrent het gebruik van die teekenen. (*Model, Bb. 13699.*)

(2) (*Gew. S. 38—714.*) Het is verboden :

a. op, langs of boven een weg een inrichting aan te brengen of te hebben, waarmede teekens of seinen kunnen worden gegeven, welke een zoodanige overeenkomst vertoonen met de teekens als bedoeld in lid (1) onder a en b, dat daardoor verwarring of misleiding kan ontstaan ;

b. een kenteeken of onderscheidingsteeken te voeren, indien men niet behoort tot de groep van weggebruikers, waarvoor het teeken is vastgesteld. (Wvv. 57², 108¹; Wbesl. VW. 1—6.)

8. (*Gew. S. 38—714; 40—73.*) ¶ (1) Bij verordening van openbare gemeenschappen en waar deze niet bestaan, bij reglementen en keuren van politie als bedoeld in art. 129 der Indische Staatsregeling kunnen, voor zoover bijzondere plaatselijke behoeften en omstandigheden daartoe aanleiding geven, voorschriften worden gegeven ter aanvulling van de in de artt. 2, 3, 4, 5 en 6 opgenomen verkeersregelen.

¶ (2) Bij besluit van het dagelijksch bestuur eener openbare gemeenschap, of waar deze niet bestaat, in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta bij besluit van den gouverneur en elders van den resident : (Wvv. 106.)

a. kan voor zoover het doorgaande verkeer daardoor niet zonder noodzaak wordt belemmerd, in het belang van de veiligheid van het verkeer worden verboden bepaalde wegen hetzij te allen tijde of gedurende bepaalde uren of op bepaalde dagen te berijden in één of in beide richtingen, hetzij met alle rij- en voertuigen, hetzij met bepaalde soorten van rij- of voertuigen ; (Wvv. 109¹.)

b. kunnen parkeerplaatsen worden aangewezen en kunnen wegen of plaatsen worden aangewezen, waar het parkeeren of het stoppen is verboden ; (Wvv. 109¹.)

c. kan het keeren van alle of van bepaalde soorten van rij- of voertuigen of dieren op bepaalde wegen of punten van verkeersstrooken worden verboden ; (Wvv. 104², 109¹.)

d. kan het inhalen van zich voortbewegende motorrijtuigen door andere motorrijtuigen worden verboden ; (Wvv. 104², 109¹.)

e. kan het inrijden van bepaalde wegen uit andere wegen worden verboden ; (Wvv. 104², 109¹.)

f. kan het berijden van bepaalde wegen met rolschaatsen, vliegende hollanders, autopedes, en dergelijke worden verboden ;

g. kunnen worden aangewezen verkeersstrooken, bestemd voor een of meer groepen van weggebruikers ;

h. kan het beoefenen van spelen op den weg worden verboden ;

i. kan het rechts afslaan van rij- en voertuigen tot het inrijden van

zijwegen worden verboden. (Wvv. 104².)

(3) Verordeningen of besluiten als bedoeld in de leden (1) en (2) worden met betrekking tot provinciale wegen uitsluitend vastgesteld onderscheidenlijk door den provincialen raad of het college van gedeputeerden van den provincialen raad. (Wvv. 106, 108.)

Voorschriften betreffende voetgangers.

9. (1) Het is den voetganger verboden een verkeersstrook, waarover verkeer met rij- of voertuigen plaats vindt, over te steken anders dan langs den kortsten weg en nadat hij zich vergewist heeft of oversteken mogelijk is, zonder zichzelf of anderen in gevaar te brengen.

(2) (*Toeg. S. 38—714.*) Op wegen, waarlangs geen voetpaden aanwezig zijn, zijn voetgangers verplicht om:

- a. op den wegberm te loopen, indien deze goed begaanbaar is;
- b. indien een zoodanige wegberm ontbreekt de uiterste linkerzijde van den weg te houden. (Wvv. 108¹, 114¹.)

10. (1) Bij besluit van het dagelijksch bestuur eener stadsgemeente of gemeente kunnen bepaalde strooken van een rijweg worden aangewezen voor het oversteken door voetgangers gedurende bepaalde uren van den dag. (Wvv. 106.)

(2) Indien strooken als in het eerste lid bedoeld zijn aangewezen, is het voetgangers verboden een rijweg over te steken elders dan over de daarvoor aangewezen strooken. (Wvv. 108¹.)

(3) De voorschriften van dit art. zijn niet toepasselijk op marcheerende troepen van land- of zeemacht of van de politie.

Voorschriften betreffende bestuurders.

11. (1) De bestuurder, die tijdig bemerkt of redelijkerwijze kan vermoeden, dat een voetganger voornemens is een voor rij- of voertuigen bestemde verkeersstrook over te steken, is verplicht zijn snelheid zoodanig te verminderen, dat het oversteken ongehinderd kan plaats vinden.

(2) De bestuurder is verplicht bij rijvorming met zijn rij- of voertuig zoover achter het voorgaande te blijven, als noodig is om te voorkomen, dat bij geringe snelheidsverandering een aanrijding plaats heeft.

(3) Het is aan bestuurders van rijtuigen, vrachtwagens en handkarren verboden zonder noodzaak op een weg een gesloten rij te vormen van meer dan 3 rij- of voertuigen, zonder tusschen elke 2 groepen van 3 rij- of voertuigen een tusschenruimte vrij te laten van tenminste 10 m in bebouwde kommen en 30 m op wegen buiten bebouwde kommen. (Wvv. 114¹.)

(4) (*Gew. S. 38—714.*) Het is den bestuurder verboden:

- a. door geraas, verspreiding van damp of andere stoffen, dan wel op andere wijze zonder noodzaak gevaar, hinder of overlast te veroorzaken;
- b. zijn rij- of voertuig op zoodanige wijze te besturen, dat hij dit niet voldoende in zijn macht heeft;
- c. zijn motorrijtuig onbeheerd te laten zonder den motor af te zetten en de rem vast te zetten;
- d. zijn bespannen rijtuig of vrachtwagen onbeheerd te laten;
- e. zich op zijn rijdenden, volbeladen vrachtwagen te bevinden elders dan op de voor den bestuurder ingerichte zitplaats.

(5) Het is den bestuurder van een rijwiel verboden daarmede een of meer andere personen te vervoeren tenzij het rijwiel is voorzien van een daarvoor geschikten bagagedrager dan wel op andere wijze daarvoor is ingericht.

(6) Onverminderd het bepaalde bij art. 2 lid (1) onder / is het rijden van meer dan twee wielrijders naast elkaar verboden.

(7) Het is wielrijders verboden zich door andere rij- of voertuigen te doen voorttrekken.

¶ (8) (*Toeg. S. 38—714 ; gew. S. 40—73.*) Bij verordening van openbare gemeenschappen of waar deze niet bestaan, bij reglementen en keuren van politie als bedoeld in art. 129 der Indische Staatsregeling, kan in het belang van de veiligheid van het verkeer het vervoer met rijwielen

van een of meer andere personen dan den bestuurder verder worden beperkt of verboden dan in lid (5) is bepaald. (Wvv. 57², 108¹, 109¹.)

Maximum-snelheden.

12. (1) Voor zoover niet krachtens het bepaalde bij de volgende leden een andere maximum-snelheid is voorgeschreven, is het verboden aan bestuurders van:

- a. autobussen met een toelaatbaar totaal-gewicht van meer dan 2000 kg met een grootere snelheid over een weg te rijden dan van 55 km per uur;
- b. vrachtauto's met een toelaatbaar totaal-gewicht van meer dan 2000 kg met een grootere snelheid over een weg te rijden dan van 50 km per uur;
- c. autobussen en vrachtauto's met één aanhangwagen en van tractoren met een oplegger met een grootere snelheid over een weg te rijden dan van 40 km per uur. (Wvv. 104².)

(1 a) (Ing. S. 40—73.) Op bepaalde wegen, voor zoover deze niet liggen in bebouwde kommen, kan worden voorgeschreven:

- a. een maximumsnelheid van 70 km per uur voor autobussen en vrachtauto's met een toelaatbaar totaal-gewicht van meer dan 2000 kg;
- b. een maximumsnelheid van 50 km per uur voor autobussen en vrachtauto's met één aanhangwagen en voor tractoren met één oplegger.

(2) In bebouwde kommen kan worden voorgeschreven:

1. een maximum-snelheid van 40 km per uur voor alle of voor bepaalde soorten van rij- en voertuigen;
 2. een maximum-snelheid van 25 km per uur:
- a. op wegen met een intensief verkeer gedurende bepaalde uren voor alle rij- en voertuigen;
 - b. voor autobussen en vrachtauto's met één aanhangwagen en voor tractoren met een oplegger.

(3) Indien het belang van de instandhouding van een weg zulks bepaaldelijk eischt, kan een maximum-snelheid van 40 km per uur worden voorgeschreven buiten bebouwde kommen voor alle of voor bepaalde soorten van rij- en voertuigen en een maximum-snelheid van 25 km per uur, zoowel in als buiten bebouwde kommen voor autobussen en vrachtauto's met een toelaatbaar totaal-gewicht van meer dan 2000 kg.

(4) Overigens kunnen maximum-snelheden van 40 km per uur en 25 km per uur, indien de plaatselijke omstandigheden dit eischen, voor alle of voor bepaalde soorten van rij- en voertuigen worden voorgeschreven nabij en op bruggen, kruisingen en op voor het verkeer gevaarlijke weggedeelten. (Wvv. 57².)

Wegwedstrijden en snelheidsritten.

13. (1) Een vergunning als bedoeld in art. 3 van de Wegverkeersordonnantie wordt slechts verleend, indien de wedstrijd of de snelheidsrit zal plaats vinden op zoodanige wijze, dat het verkeer niet in ernstige mate wordt belemmerd en de veiligheid van het verkeer niet in gevaar wordt gebracht.

¶ (2) (Gew. S. 37—497; 40—73.) De vergunning wordt verleend, indien alle wegen, waarop de wedstrijd of snelheidsrit zal plaats hebben, gelegen zijn:

- a) in één afdeeling van de gouvernementen Jogjakarta of Soerakarta door het hoofd dier afdeeling;
- b) in één residentie door den resident;
- c) in meer dan één onder a of b bedoelde ressorten, doch in één provincie of gouvernement, door den gouverneur;
- d) in meer dan één provincie of gouvernement, door den Directeur van Binnenlandsch Bestuur.

(3) Aan de vergunning kunnen voorwaarden worden verbonden ter verzekering van de orde, zoomede van de vrijheid en de veiligheid van het verkeer.

(4) Door den Directeur van Binnenlandsch Bestuur kan een algemeen reglement voor wedstrijden en snelheidsritten worden vastgesteld, hou-

dende voorschriften omtrent het verleenen van de in dit art. bedoelde vergunningen.

Waarschuwen en verlichting; inrichting en uitrusting.

14. (1) De weggebruiker is verplicht met geluid of teeken, dan wel — tusschen zonsondergang en zonsopgang — met licht voldoende te waarschuwen, telkenmale indien dit in het belang van de veiligheid van het verkeer noodig is.

(2) Een bij of krachtens deze verordening geboden verlichting of waarschuwing wordt geacht alleen dan te hebben plaats gevonden, indien zij te bestemde plaatse en door degenen, voor wie zij bestemd is, naar redelijk vermoeden tijdig is kunnen worden gezien, gehoord of verstaan. (Wvv. 57², 108¹, 109¹.)

15. (1) De bestuurder van een rij- of voertuig is verplicht :

a. ingeval hij voornemens is plotseling snelheid te verminderen, van dat voornemen tijdig te doen blijken, hetzij door een duidelijk zichtbaar teeken, gegeven door een op of aan het rij- of voertuig aangebracht toestel, hetzij door een arm, stok, zweep of ander voorwerp goed zichtbaar op en neer te bewegen terzijde van het rij- of voertuig; (Wvv. 114².)

b. ingeval hij voornemens is stil te houden, van dat voornemen tijdig te doen blijken, hetzij door een duidelijk zichtbaar teeken, gegeven door een op of aan het rij- of voertuig aangebracht toestel, hetzij door een arm, stok, zweep of ander voorwerp goed zichtbaar in verticalen stand buiten het rij- of voertuig te doen uitsteken; (Wvv. 114².)

c. ingeval hij voornemens is van richting te veranderen van dat voornemen tijdig te doen blijken, hetzij door een duidelijk zichtbaar teeken, gegeven door een op of aan het rij- of voertuig aangebracht toestel, hetzij door een arm, stok, zweep of ander voorwerp goed zichtbaar uit te steken in de richting, waarin hij zich wil begeven; (Wvv. 114².)

d. in het algemeen, indien hij voornemens is van de redelijkerwijze te verwachten verkeersgedragingen af te wijken, door een goed zichtbaar teeken daarvan zoo duidelijk mogelijk te doen blijken.

(2) Het is aan een ieder verboden op een weg eenigerlei teeken te geven, beweging te maken of handeling te verrichten, waardoor verwarring voor het verkeer zou kunnen ontstaan.

(3) (Toeg. S. 38—714.) De bestuurder van een motorrijtuig, geen motorrij wiel zijnde, is verplicht het voornemen om van richting te veranderen tusschen zonsondergang en zonsopgang te kennen te geven door middel van de in art. 24, lid (1) onder *f* bedoelde richtingaanwijzers.

(4) (Toeg. S. 38—714.) De bestuurder van een rijtuig is verplicht de in het eerste lid bedoelde voornemens te kennen te geven door middel van een aan een stok bevestigde schijf, waarin aan weerszijden is aangebracht een roode reflector, als bij art. 17, lid (1) onder *d*, ten tweede voor rijwielen is voorgeschreven. (Wvv. 57², 108¹, 109¹.)

16. (1) Behoudens het bepaalde bij het tweede lid moet een motorrijtuig tusschen zonsondergang en zonsopgang voorzien zijn van :

a. twee aan weerszijden aangebrachte lantaarns, die voorwaarts een ongekleurd of geel licht uitstralen, dat voldoende is om bij normale weersgesteldheid op een onverlichte weg personen op een afstand van 60 m duidelijk zichtbaar te doen zijn, waarbij de lichtbundels zoodanig gericht moeten zijn of kunnen worden, dat geen verblindende werking ontstaat;

b. een rechts aan de achterzijde aangebrachte lantaarn, die achterwaarts een helder rood licht uitstraalt;

c. een aan de achterzijde aangebrachte lantaarn, die bij het in werking brengen van de voetrem achterwaarts een helder rood of geel licht uitstraalt dan wel een waarschuwingsteeken helder verlicht;

d. een lantaarn, die het in art. 47 lid (1) bedoelde aan de achterzijde aangebrachte kenteken helder verlicht, doch alleen, indien aan het motorrijtuig geen aanhangwagen is gekoppeld. (Wbesl. VW. 7.)

(2) In afwijking van het bepaalde bij het eerste lid is voor motorrijwielen op twee wielen slechts één lantaarn vereischt als onder *a* bedoeld, terwijl voor dergelijke motorrijtuigen de lantaarn onder *b* bedoeld aan de achterzijde in het midden kan worden aangebracht en de inrichting onder *c* omschreven, niet vereischt is. (Wvv. 19, 43v., 57², 71, 114^{3,5}, 115.)

17. (1) (*Gew. S. 38-714.*) Tusschen zonsondergang en zonsopgang moet(en):

a. een rijtuig, een vrachtwagen, een ricksha, een handkar en een drie- of meerwielig rijwiel voorzien zijn van twee aan weerszijden aangebrachte lantaarns, welke duidelijk zichtbaar voor- en zijwaarts helder ongekleurd of geel licht en achterwaarts duidelijk zichtbaar helder rood licht uitstralen en welke zoodanig zijn aangebracht, dat zij door de van voren zoowel als van achteren naderende weggebruikers onder alle omstandigheden goed kunnen worden waargenomen;

b. een voetganger, die aan een draagstok lasten met zich medevoert op een mede voor het verkeer met motorrijtuigen openstaanden weg, een helder brandend, ongekleurd of geel licht bij zich dragen, welke zijn aanwezig zoowel voor de voor als achter hem zich op den weg bevindende weggebruikers duidelijk kenbaar maakt; (Wvv. 108¹.)

c. Vervallen: *S. 38-714.*

d. een tweewielig rijwiel voorzien zijn:

ten eerste van een lantaarn, die voorwaarts een helder ongekleurd of geel licht uitstraalt, dat zoodanig benedenwaarts is gericht, dat de weg tot hoogstens 15 m voor het rijwiel verlicht wordt;

ten tweede aan de achterzijde van een lantaarn, die achterwaarts een rood licht uitstraalt, dan wel van een verticaal geplaatsten reflector, die daarop vallende lichtstralen duidelijk zichtbaar rood terugkaatst. (Wvv. 15¹, 19¹, 57², 114³, 115.)

(2) Vervallen: *S. 38-714.*

18. (1) Een aanhangwagen, die rechtstreeks of door middel van een anderen aanhangwagen gekoppeld is aan een motorrijtuig, moet tusschen zonsondergang en zonsopgang voorzien zijn:

a. van twee aan weerszijden aangebrachte lantaarns, die schuin voorwaarts een helder ongekleurd of geel licht uitstralen;

b. van een rechts aan de achterzijde aangebrachte lantaarn, die achterwaarts een helder rood licht uitstraalt;

c. van een aan de achterzijde aangebrachte lantaarn, die bij het in werking brengen van de voetrem van het motorrijtuig achterwaarts een helder rood of geel licht uitstraalt, dan wel een waarschuwingsteeken helder verlicht;

d. van een lantaarn, die het in art. 36 bedoelde aan de achterzijde aangebrachte kenteken helder verlicht, doch alleen indien achter den aanhangwagen geen andere aanhangwagen is gekoppeld.

(2) Een aan een motorrijwiel gekoppelde zijspanwagen moet tusschen zonsondergang en zonsopgang voorzien zijn van een lantaarn, die voorwaarts een helder ongekleurd of geel licht uitstraalt en die geplaatst is aan de van het motorrijwiel afgekeerde zijde, zoomede — indien de zijspanwagen rechts van het motorrijwiel is aangebracht — van een ter rechterzijde aangebrachte lantaarn, die achterwaarts een helder rood licht uitstraalt. (Wvv. 19¹, 57², 71, 114³, 115; Wbesl. VW. 7.)

18 a. (*Ing. S. 38-714.*) Indien de lading van een rij- of voertuig meer dan 2 m buiten de achterzijde van het rij- of voertuig uitsteekt, wordt het achteruiteinde van de lading voorzien:

a. tusschen zonsopgang en zonsondergang van een goed zichtbare, roode doek, waarvan de lengte en de breedte tenminste 0.40 m bedragen;

b. tusschen zonsondergang en zonsopgang van een goed zichtbare, naar alle zijden rood licht uitstralende lantaarn. (Wvv. 57².)

19. (1) De bestuurder is verplicht zorg te dragen:

a. dat aan de in de artt. 16, 17 en 18 gegeven voorschriften wordt voldaan:

b. dat de op of aan zijn rij- of voertuig aanwezige lichtbronnen geen verblindende uitwerking hebben op bestuurders van tegemoetkomende rij- en voertuigen.

(2) De verplichting, vervat in het eerste lid onder *a*, is niet van kracht voor een stilstaand rij- of voertuig:

a. indien het door van buiten komend licht zoodanig verlicht wordt, dat het op 60 m afstand duidelijk zichtbaar is;

b. op parkeer- en standplaatsen.

(3) Het is den bestuurder verboden aan of bij zijn rij- of voertuig lichten te voeren boven die in het eerste lid onder *a* bedoeld op zoodanige wijze, dat daardoor verwarring zou kunnen ontstaan voor het verkeer op den weg.

(4) In afwijking van het bepaalde bij het eerste lid is het den bestuurder van een motorrijtuig toegestaan de in art. 16 lid (1) onder *a* bedoelde, voorwaarts licht uitstralende lampen minder helder te doen branden, dan wel lampen van minder lichtsterkte daarvoor te bezigen:

a. indien bij gebruik van zulke minder sterke lichten door van buiten komende verlichting de personen en voorwerpen op den weg zoodanig verlicht zijn, dat zij op een afstand van 60 m vóór het motorrijtuig duidelijk zichtbaar zijn;

b. bij een ontmoeting met een ander rij- of voertuig;

c. indien het motorrijtuig stilstaat. (Wv. 57², 108², 109¹.)

20. Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat kunnen nadere voorschriften worden gegeven omtrent de verlichting van rij- en voertuigen. (Wv. 57²; Wbesl. VV. 7.)

21. (Gew. S. 38—714.) Het is verboden op, langs of boven een weg een inrichting aan te brengen of te hebben, welke licht uitstraalt dat een verblindende of misleidende werking kan hebben op de bestuurders van zich op den weg bevindende rij- of voertuigen. (Wv. 57², 108¹.)

22. Voor het geven van geluidsignalen moeten rij- of voertuigen voorzien zijn van de volgende toestellen:

a. een motorrijtuig, geen wegwals zijnde, van een hoorn of claxon, op een afstand van 60 m duidelijk hoorbaar;

b. een rijwiel, van een rijwielbel;

c. een rijtuig, van een voetbel;

d. een brandweermotorrijtuig op weg naar een brand van een sirene of groote scheepsbel;

e. een wegwals van een fluit. (Wv. 23, 43v., 57¹, 71.)

23. (1) De bestuurder van een motorrijtuig is verplicht bij het inhalen van motorrijtuigen, indien hij voornemens is voorbij te rijden, buiten bebouwde kommen met het in art. 22 voorgeschreven toestel geluidsignalen te geven.

(2) Het is verboden:

a. in bebouwde kommen geluidsignalen te geven anders dan in het belang van de veiligheid van het verkeer;

b. geluidsignalen te geven tusschen zonsondergang en zonsopgang, indien de noodige waarschuwing kan worden gegeven door de vooruitgeworpen lichtstralen van de voorgeschreven lichtbronnen;

c. geluidsignalen te geven anders dan met de bij art. 22 voor elke soort van rij- of voertuigen voorgeschreven toestellen.

¶ (3) (Gew. S. 40—73.) Bij besluit van het dagelijksch bestuur eener openbare gemeenschap, of waar deze niet bestaat, in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta bij besluit van den gouverneur en elders van den resident kunnen wegen worden aangewezen, waarop het aan bestuurders van rij- en voertuigen hetzij te allen tijde, hetzij gedurende bepaalde uren van den dag verboden is geluidsignalen te geven. (Wv. 57², 104², 106, 108¹, 109¹.)

24. (1) (Aang. S. 38—714.) Een motorrijtuig moet voorzien zijn van:

a. een deugdelijk, nauwkeurig werkend stuurtoestel;

b. een reminrichting, die van de zitplaats van den bestuurder af bediend

kan worden en waarmede het motorrijtuig binnen den bij het in lid (2) bedoelde besluit te bepalen afstand tot staan kan worden gebracht; het motorrijtuig, geen tweewielig motorrij wiel zonder zijspanwagen zijnde, moet met de genoemde reminrichting met behulp van een afzonderlijk bedieningsorgaan, dan wel met een afzonderlijke reminrichting bij volle belasting op de steilste helling, welke er mede bereden kan worden, in stilstand kunnen worden gehouden;

c. een goed werkende geluiddempende inrichting, waardoor de afgewerkte gassen van den motor in achterwaartsche richting worden afgevoerd;

d. luchtbanden, welke voldoen aan door den Directeur van Verkeer en Waterstaat te stellen eischen, dan wel banden, welke ter beoordeeling van den Directeur van Verkeer en Waterstaat ten aanzien van hun werking op den weg met luchtbanden gelijkgesteld kunnen worden; (Wvv. 30², 31³, 35¹, 114³; Bb. 14136, tabel V.)

e. van een spiegel, waardoor de bestuurder of de persoon bedoeld in art. 28 van zijn zitplaats het rechts achterliggend weggedeelte te allen tijde kan overzien; (Wvv. 28.)

f. goed werkende richtingaanwijzers, welke voldoen aan door den Directeur van Verkeer en Waterstaat te stellen eischen en op door hem te bepalen wijze zijn aangebracht; dit voorschrift geldt slechts voor motorrijtuigen, geen motorrijwielen zijnde; (Wvv. 15³.)

g. een goed werkenden, automatischen ruitenwischer; dit voorschrift geldt slechts voor motorrijtuigen, welke van een voorruit zijn voorzien.

(2) (Gew. S. 38—714.) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat kunnen nadere voorschriften omtrent de technische inrichting en uitrusting van motorrijtuigen worden vastgesteld. (Wvv. 43v., 57², 71, 114⁵; Wbesl. VW. 8—11.)

25. (1) Voor autobussen gelden de volgende voorschriften: (1)

a. autobussen of afdeelingen daarvan, bestemd voor het vervoer van ten hoogste 16 personen, het bedienend personeel inbegrepen, moeten voorzien zijn van tenminste één, in den achter- of linkerzijwand aangebrachten uitgang, welke over de volle hoogte van den wand tenminste 65 cm breed is;

b. autobussen of afdeelingen daarvan, bestemd voor het vervoer van meer dan 16 personen, het bedienend personeel inbegrepen, moeten zijn voorzien van tenminste twee uitgangen, waarvan de eene moet voldoen aan het bepaalde onder a en de andere is aangebracht in den linkerzijwand nabij de voorzijde en over de volle hoogte van den wand tenminste 55 cm breed is;

c. eventueel aanwezige uitgangen in den rechterzijwand mogen slechts als nooduitgangen worden gebezigd; indien de uitgangen in de wanden gesloten worden met portieren, moeten deze op betrouwbare wijze afsluitbaar zijn en zowel van binnen als van buiten gemakkelijk geopend kunnen worden; afsluitingen, welke draaibaar zijn, moeten steeds naar buiten opendraaien;

d. de onder a en b voorgeschreven uitgangen moeten steeds worden vrijgehouden en mogen niet door het aanbrengen van zitplaatsen of het opstapelen van goederen als anderszins geheel of gedeeltelijk aan hun bestemming worden onttrokken;

e. de hoogte van het dak van het koetswerk boven den vloer moet, gemeten op een afstand van 40 cm van de zijwanden, tenminste 140 cm bedragen;

f. hinderlijk uitstekende deelen mogen niet aan of in een autobus aanwezig zijn;

g. treden voor het in- en uitstappen mogen niet dicht bij den grond zijn dan 35 cm; indien zij opklapbaar zijn, moet de constructie zóódanig

(1) Bij S. 36—451 art. II lid 2 is bepaald: Art. 25 lid 1, onder a en b, is slechts van toepassing op autobussen, waarvoor na het in werking treden van deze verord. (1 Jan. 1937) voor de eerste maal een nummerbewijs wordt uitgereikt.

zijn, dat bij geopend portier de treden steeds omlaag zijn. (Wvv. 34².)

(2) Het gedeelte van het onderstel en koetswerk, dat achter de achterste as uitsteekt, mag bij autobussen, vrachtauto's en meerassige aanhangwagens niet langer zijn dan 0.475 gedeelte van den afstand van de vooras tot de achterste as, bij motorrijtuigen met een éénassigen aanhangwagen niet langer dan 0.475 gedeelte van den afstand van de achterste as van het motorrijtuig tot de as van den aanhangwagen en bij tractors met oplegger niet langer dan 0.475 gedeelte van den afstand van het oplegpunt tot de achterste as.

(3) (Gew. S. 38—714.) De Directeur van Verkeer en Waterstaat kan in bijzondere gevallen afwijking van de voorschriften omtrent de inrichting en uitrusting van motorrijtuigen toestaan. (Wvv. 57², 71.)

26. Indien de ruimte, bestemd voor het vervoer van reizigers, geheel of gedeeltelijk is afgesloten van de zitplaats van den bestuurder, moet in de autobus een op gemakkelijke wijze voor den conducteur en de reizigers bereikbare signaalinrichting aanwezig zijn, waarmede den bestuurder het teken om te stoppen kan worden gegeven. (Wvv. 34², 57², 71.)

27. De zitplaats voor den bestuurder van een vrachtauto of autobus moet zoodanig zijn ingericht, dat de bestuurder :

a. zich vrij en gemakkelijk kan bewegen en het motorrijtuig kan besturen zonder dat hij in zijn bewegingen door reizigers of goederen kan worden belemmerd ;

b. een onbelemmerd uitzicht naar voren en een voldoende uitzicht op zijde heeft ;

c. geen hinder heeft van licht uit het inwendige van het voertuig ;

d. de noodige verkeerstekens kan geven ;

e. de van buiten komende teekens behoorlijk kan waarnemen. (Wvv. 57², 71.)

28. De eigenaar of houder en de bestuurder van een vrachtauto of autobus, waarvan de stuurinrichting aan de linkerzijde van het motorrijtuig is aangebracht, is verplicht zorg te dragen, dat buiten behoude kommen een persoon ter rechterzijde van den bestuurder plaats neemt, die door middel van den in art. 24 lid (1) onder e bedoelden spiegel achterop rijdende rij- of voertuigen kan waarnemen en hem waarschuwt, indien bestuurders dier rij- of voertuigen hun voornemen tot voorbijrijden te kennen geven. (Wvv. 24-1 sub e, 57², 108¹, 114³.)

29. (1) (Gew. S. 38—714.) Vrachtauto's en autobussen moeten zijn voorzien van door den Directeur van Verkeer en Waterstaat te bepalen, in behoorlijken staat verkeerende gereedschappen en onderdeelen (Wbesl. VW. 11 b.)

(2) Een autobus moet voorzien zijn van een verbandtrommel, die voldoet aan door den Directeur van Verkeer en Waterstaat te geven voorschriften. (Wvv. 34², 57², 71 ; Wbesl. VW. 12.)

30. (1) Een rijwiel moet voorzien zijn van een goedwerkende rem.

(2) De wielen van rij- en voertuigen, geen motorrijtuigen of rijwielen zijnde, moeten, indien zij niet zijn voorzien van banden als bedoeld in art. 24 lid (1) onder d, voldoen aan de volgende eischen :

a. onafhankelijk van elkaar om of binnen vaste draagassen draaibaar zijn ;

b. bij het rijden geen waggelende of slingerende bewegingen maken ;

c. voorzien zijn van banden van metaal of massief rubber ;

d. de wielbanden mogen niet smaller zijn dan de velgen en geen buiten het loopvlak uitstekende deelen hebben.

(2a) (Ing. S. 38—714.) Indien de wielen van rijtuigen zijn voorzien van banden van massief rubber, moet de rubberband op behoorlijke wijze passen in de velg. Het gebruik van rubberbanden, welke zoodanig zijn afgesleten, dat de velg in aanraking komt met het wegdek, is verboden.

(3) Rij- en voertuigen, geen motorrijtuigen of rijwielen zijnde, moeten :

a. voldoende sterk zijn om te kunnen dienen voor het vervoer, waarvoor zij worden gebezigd ;

b. geen voor het gebruik hinderlijke gebreken vertoonen.

(4) Rij- of voertuigen, geen motorrijtuigen of rijwielen zijnde, met meer dan één as moeten voorzien zijn van een gemakkelijk draaibare vooras.

(5) Vrachtwagens moeten op hellend terrein voorzien zijn van een behoorlijk werkend remtoestel dan wel van keggen, een en ander zoodanig binnen het bereik van den bestuurder, dat hij daarvan onmiddellijk gebruik kan maken.

(6) Rijtuigen en vrachtwagens moeten voldoen aan de volgende eischen :

a. het tuig der bespanning moet deugdelijk zijn ;

b. de boomen moeten aan het uiteinde benedenwaarts zijn afgerond ;

c. de dwarsboom mag niet buiten de uiterste einden der assen uitsteken.

¶ (7) (*Gew. S. 40—73.*) Van het bepaalde bij lid (2) kan door het dagelijksch bestuur van de betrokken openbare gemeenschap of, waar geen openbare gemeenschappen zijn, in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta door den gouverneur en elders door den resident ontheffing worden verleend onder zoodanige voorwaarden als in het belang van de vrijheid en de veiligheid van het verkeer raadzaam worden geacht.

¶ (8) (*Gew. S. 40—73.*) Verdere voorschriften inzake de inrichting en uitrusting van rij- en voertuigen, met uitzondering van motorrijtuigen en rijwielen en geen betrekking hebbende op verlichten en waarschuwen, kunnen worden vastgesteld bij verordeningen van openbare gemeenschappen en waar deze niet bestaan bij reglementen en keuren van politie als bedoeld in art. 129 der Indische Staatsregeling.

Afmeting en belading van rij- en voertuigen.

31. (1) Het is verboden met een rij- of voertuig op een weg te rijden :

a. indien de totale hoogte met inbegrip van de belading meer bedraagt dan 3.50 m ;

b. (*Gew. LN. 54—76.*) indien de grootste breedte met inbegrip van de belading meer bedraagt dan 2.50 m ;

c. indien enig deel van de belading over den weg sleept ;

d. indien de totale lengte met inbegrip van de belading grooter is dan tweemaal de grootste asafstand en voor éénassige rij- of voertuigen grooter dan 5 m, zoomede, indien de lading meer dan 3 m buiten de achterzijde van het rij- of voertuig uitsteekt ;

e. indien enig gedeelte van het rij- of voertuig of van de belading zoodanig uitsteekt, dat daardoor gevaar of hinder kan worden veroorzaakt.

(1 a) (*Ing. S. 40—73.*) De Directeur van Verkeer en Waterstaat kan in bijzondere gevallen afwijking van de in het vorige lid onder a, b en d gestelde voorschriften omtrent de afmetingen van rij- en voertuigen toestaan.

(2) Bij het vervoer van voorwerpen van groote lengte mag voor zooveel noodig worden afgeweken van de voorschriften van lid (1) onder d en e, mits zoodanige maatregelen worden genomen, dat daaruit geen gevaar of ernstige overlast voor het verkeer ontstaat.

(3) Het is verboden met een niet van banden als bedoeld in art. 24 lid (1) onder d voorzien rij- of voertuig over den weg te rijden met een zoodanige belading, dat op den weg een grootere druk dan 100 kg per cm wielbandbreedte wordt uitgeoefend.

¶ (4) (*Gew. S. 40—73.*) Bij verordeningen van openbare gemeenschappen, of waar deze niet bestaan, bij reglementen of keuren van politie als bedoeld in art. 129 der Indische Staatsregeling kunnen verdere voorschriften worden gegeven betreffende afmetingen en belading van rij- en voertuigen met uitzondering van motorrijtuigen. (*Wvv. 57², 71 :* zie noot art. 30 lid 7.)

32. (1) Op een vrachtauto, autobus, oplegger en aanhangwagen moeten op duidelijk zichtbare wijze zijn aangegeven het in het keuringsbewijs opgenomen eigengewicht van het rij- of voertuig, het maximum gewicht

der te vervoeren goederen en het maximum aantal te vervoeren personen, de beide laatste gegevens voorafgegaan door het woord „Draagvermogen”, benevens de in het keuringsbewijs opgenomen hoogst genummerde klasse van wegen, waarop het rij- of voertuig is toegelaten.

(2) In een autobus moet duidelijk zijn aangegeven het aantal voor reizigers bestemde zit- en staanplaatsen. (Wvv. 33 sub d.)

(3) De Directeur van Verkeer en Waterstaat stelt regels vast omtrent de bepaling van het draagvermogen van motorrijtuigen; hij geeft voorschriften omtrent de wijze van beladen van motorrijtuigen en omtrent de afmetingen en inrichting van zit- en staanplaatsen in motorrijtuigen; mede worden door hem voorschriften vastgesteld omtrent plaats, afmetingen en wijze van aanbrengen van de in de leden (1) en (2) bedoelde opschriften. (Wbesl. VW. 13v., 22v.; Bb. 13699, modellen.)

(4) (Gew. S. 38-714.) Het is verboden meer personen of een grooter gewicht aan goederen te vervoeren:

a. met een vrachtauto, autobus, oplegger of aanhangwagen, dan blijkens het keuringsbewijs is toegestaan;

b. met een openbare personenauto, dan blijkens het goedkeurings-teeken is toegestaan;

c. met een niet-openbare personenauto en een motorrijwiel, dan ingevolge krachtens het derde lid vastgestelde voorschriften is toegelaten. (Wvv. 57², 71.)

Voorschriften voor reizigers en personeel van autobussen.

33. Het is verboden:

a. in of uit een autobus te stappen, zoolang deze niet stilstaat;

b. een autobus te verlaten aan de niet daarvoor aangewezen zijde;

c. het personeel van een autobus te hinderen in de uitoefening van zijn taak;

d. in een autobus dan wel een afdeling daarvan te vertoeven, wanneer dit door het personeel wordt verboden, op grond van de omstandigheid, dat zich aldaar reeds het ingevolge art. 32 lid (2) aangegeven aantal reizigers bevindt

e. tijdens het rijden eenig lichaamsdeel of voorwerp buiten de autobus te doen uitsteken. (Wvv. 83, 108¹.)

Koppeling van rij- of voertuigen.

34. (1) Het is verboden over een weg te rijden met een motorrijtuig, waar aan een oplegger en/of een of meer aanhangwagens gekoppeld zijn:

a. anders dan met daartoe bestemde deugdelijke koppelingen, waarmee het motorrijtuig, de oplegger en/of de aanhangwagens zoodanig zijn gekoppeld, dat het breken of losraken van een der verbindende deelen niet het losraken van den oplegger en/of een of meer aanhangwagens tengevolge kan hebben en dat slingeren van den oplegger en van de aanhangwagen wordt voorkomen;

b. op zoodanige wijze, dat het uitzicht voor den bestuurder wordt belemmerd.

(2) Op aan een motorrijtuig gekoppelde opleggers en aanhangwagens, bestemd voor het vervoer van personen, zijn de voorschriften van de artt. 25 lid (1), 26 en 29 lid (2) van overeenkomstige toepassing.

(3) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat kunnen nadere voorschriften worden vastgesteld betreffende de in het eerste lid bedoelde koppelingen. (Wvv. 71; Wbesl. VW. 25.)

35. (1) Opleggers en aanhangwagens, die rechtstreeks of door middel van een anderen aanhangwagen zijn gekoppeld aan een motorrijtuig, moeten voorzien zijn van:

a. een reminrichting, welke gelijktijdig of nagenoeg gelijktijdig met de reminrichting van het motorrijtuig in werking wordt gesteld;

b. banden als bedoeld in art. 24 lid (1) onder d.

(2) Het bepaalde bij lid (1) onder a is niet van toepassing op éénaassige aanhangwagens, waarvan het toelaatbaar totaal gewicht niet meer bedraagt dan 1500 kg.

(3) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat worden nadere voorschriften vastgesteld inzake den in het eerste lid onder a gestelden eisch. (Wvv. 71, 114³; Wbesl. VW. 25.)

36. Het kenteken, bedoeld in art. 8 van de Wegverkeersordonnantie, wordt mede aangebracht op de achterzijde van den achtersten aan een motorrijtuig gekoppelde aanhangwagen overeenkomstig art. 47. (Wvv. 18-1 sub d, 114³.)

37. (1) Het is verboden zonder vergunning over een weg te rijden met een motorrijtuig, waaraan meer dan één aanhangwagen — een oplegger daaronder begrepen — is gekoppeld.

(2) De vergunning wordt door den eigenaar of houder schriftelijk aangevraagd met vermelding van de wegen, waarvoor zij gevraagd wordt.

¶ (3) (*Gew. S. 40—73.*) De vergunning wordt voor het berijden van wegen op Java en Madoera verleend, indien de aanvraag betrekking heeft op wegen:

a. bij één wegbeheerder in beheer, door of namens dezen wegbeheerder;

b. bij meer dan één wegbeheerder in beheer, doch liggende binnen één provincie, door het college van gedeputeerden der provincie;

c. bij meer dan één wegbeheerder in beheer, doch liggende binnen de gouvernementen Jogjakarta of Soerakarta, door den gouverneur;

d. gelegen in meer dan één provincie of gouvernement, door den Directeur van Verkeer en Waterstaat.

¶ (3 a) (*Ing. S. 40—73.*) De vergunning wordt voor het berijden van wegen, liggende in de gouvernementen Sumatra, Borneo of Groote Oost, verleend, indien de aanvraag betrekking heeft op wegen:

a. bij één wegbeheerder in beheer, door of namens dezen wegbeheerder;

b. bij meer dan één wegbeheerder in beheer, doch liggende binnen een groepsgemeenschap, door het college van gecommitteerden der groepsgemeenschap;

c. bij meer dan één wegbeheerder in beheer, doch niet of slechts gedeeltelijk liggende binnen een groepsgemeenschap, maar wel binnen één residentie, door den resident;

d. gelegen in meer dan één residentie, door den gouverneur.

(4) De vergunning wordt geweigerd, indien dit met het oog op de vrijheid en de veiligheid van het verkeer dan wel in het belang van de instandhouding van de wegen noodig wordt geacht.

(5) Aan de vergunning worden voorwaarden verbonden met het oog op de vrijheid en de veiligheid van het verkeer op den weg en in het belang van de instandhouding van de wegen, waarvoor de vergunning geldt. Daarbij zullen niet mogen ontbreken:

1e. een voorschrift inzake de grootste totale lengte van den trein of het grootste aantal aanhangwagens, dat daarvan deel mag uitmaken;

2e. een voorschrift, waarbij de grootste toegelaten snelheid wordt bepaald hetzij op 25 km per uur, hetzij op 15 km per uur; (Wvv. 104².)

3e. het voorschrift, dat geen der aanhangwagens tijdens het rijden slingerende bewegingen mag maken en dat de achterste wagen niet belangrijk mag afwijken van de baan van het motorrijtuig.

(6) Van de afwijzende beschikking op een aanvraag om vergunning kan de aanvrager in beroep komen bij den Directeur van Verkeer en Waterstaat. (Wvv. 38, 108¹.)

38. (1) De vergunning bedoeld in art. 37 wordt verleend voor ten minste één en ten hoogste vijf jaar.

(2) De vergunning kan worden ingetrokken, indien de houder een daarop betrekking hebbend voorschrift overtreedt of een der daaraan verbonden voorwaarden niet naleeft.

(3) De voorwaarden der vergunning kunnen tusschentijds worden gewijzigd, indien dit in verband met de veiligheid van het verkeer of de instandhouding van de wegen noodig blijkt.

Dieren op den weg.

39. Het is verboden dieren, waarvan de aanwezigheid op den weg het verkeer in ernstige mate kan belemmeren, anders dan als rij-, trek- of lastdier daarop te doen of te laten zijn, indien het niet noodzakelijk is hen langs den weg te vervoeren. (Wvv. 108¹.)

40. (1) De geleider van rij-, trek- en lastdieren en groot vee is verplicht deze dieren te geleiden langs de verkeersstrooken bestemd voor ruiters en bij gebreke daarvan langs die voor vrachtwagens en rijtuigen. Indien deze verkeersstrooken ontbreken worden vorenbedoelde dieren geleid langs de voor alle rij- en voertuigen bestemde verkeersstrooken, dan wel langs de bermen van die verkeersstrooken, met dien verstande dat de geleider verplicht is de dieren aan den uitersten linkerkant van de verkeersstrook te doen loopen.

(2) De geleider van klein vee is verplicht deze dieren te geleiden langs de voor voetgangers bestemde verkeersstrook of bij gebreke daarvan langs de in het eerste lid bedoelde verkeersstrooken naar de daar gemaakte onderscheiding.

(3) Het is verboden dieren langs den weg te vervoeren dan wel te doen of te laten vervoeren tenzij met een zoodanig aantal geleiders, dat aan de verplichtingen van dit art. kan worden voldaan en het overige verkeer niet meer wordt belemmerd dan strikt noodzakelijk is. (Wvv. 108¹.)

41. Indien een kudde dieren tusschen zonsondergang en zonsopgang langs een weg wordt geleid, draagt de geleider zorg, dat bij de kudde één of meer duidelijk zichtbare, helder brandende lampen, fakkels of flambouwen aanwezig zijn. (Wvv. 108¹, 114¹.)

Nummering van motorrijtuigen.

¶ 42. (1) (*Gew. S. 38—714.*) Behoudens het bepaalde bij art. 49 worden aanvragen tot het verkrijgen van nummer- en proefritbewijzen gesteld in de Nederlandsche of Maleische taal op formulieren volgens door den Directeur van Verkeer en Waterstaat, na overleg met den Directeur van Binnenlandsch Bestuur, vast te stellen modellen. (Bb. 13699.)

(2) In de aanvraag tot het verkrijgen van een nummerbewijs wordt vermeld:

a. de naam en de voornamen van den eigenaar of houder en indien deze een rechtspersoon is, tevens de naam en de voornamen van dengene, die den rechtspersoon in dezen vertegenwoordigt;

b. het adres van den eigenaar of houder of van den vertegenwoordiger;

c. het amtsgebied, als bedoeld in art. 8 lid (2) van de Wegverkeersordonnantie, waarbinnen het motorrijtuig als regel verblijft;

d. de soortnaam van het motorrijtuig;

e. het fabrieksmerk, het jaar van constructie en het type van het motorrijtuig;

f. het fabrieksnummer van het onderstel of frame.

(3) In de aanvraag tot het verkrijgen van proefritbewijzen worden vermeld de gegevens, bedoeld in het 2de lid onder a, b en c. (Wbesl. VW. 26.)

43. (1) De autoriteit, belast met het afgeven van nummerbewijzen, is bevoegd te vorderen, dat het motorrijtuig, waarop de aanvraag betrekking heeft, aan den daarvoor aangewezen ambtenaar op een door hem te bepalen tijd en plaats, wordt getoond ten einde na te gaan of de gegevens en opgaven, vermeld in de aanvraag met de werkelijkheid overeenstemmen en, voor zoover betreft personenauto's en motorrijwielen of voldaan wordt aan de voorschriften van de artt. 16, 22 en 24.

(2) Naar aanleiding van een krachtens lid (1) gehouden onderzoek, kunnen de in de aanvraag opgenomen gegevens en opgaven worden gewijzigd.

44. Een nummer- of proefritbewijs kan worden geweigerd:

a. indien blijkt, dat een of meer van de gegevens en opgaven, vermeld

in de aanvraag niet overeenstemmen met de werkelijkheid, dan wel indien niet voldaan wordt aan de voorschriften van de artt. 16, 22, 24 en 52 lid (4);

b. indien het motorrijtuig in zoodanig onvoldoenden staat van onderhoud verkeert, dat daaruit gevaar voor het verkeer zou kunnen voortvloeien.

45. (1) In het nummer- of proefritbewijs worden vermeld:

a. het nummer en de letter(s);

b. de gegevens en opgaven, vermeld in de aanvraag, voor zooveel noodig gewijzigd ingevolge een krachtens art. 43 ingesteld onderzoek;

c. de datum van uitreiking;

d. de datum van beëindiging van den geldigheidsduur.

(2) Het nummer- of proefritbewijs wordt voorzien van de handtekening van dengene, die met de afgifte belast is.

(3) Het nummer- of proefritbewijs is niet geldig, voordat het door den aanvrager is onderteekend of indien deze zijn handtekening niet kan stellen, in tegenwoordigheid van den met de uitreiking belaste ambtenaar, van zijn rechterduimafdruk is voorzien. Bij het ontbreken van den rechterduim wordt de afdruk van een anderen vinger op het nummer- of proefritbewijs gesteld, waarvan op dat bewijs wordt melding gemaakt.

(4) De met de uitreiking belaste ambtenaar is bevoegd te vorderen, dat de in lid (3) bedoelde handtekening in zijn tegenwoordigheid wordt geplaatst, voordat het nummer- of proefritbewijs wordt uitgereikt.

(5) Het model der nummer- en proefritbewijzen wordt vastgesteld door den Directeur van Verkeer en Waterstaat na overleg met den Directeur van Binnenlandsch Bestuur. (Wbesl. VW. 27; Bb. 13699, model.)

46. Voor elk ambtsgebied, als bedoeld in art. 8 lid (2) van de Wegverkeersordonnantie, wordt door den Directeur van Verkeer en Waterstaat een letter of een lettercombinatie aangewezen, die voor alle nummer- en proefritbewijzen in het genoemde gebied uitgereikt, wordt opgegeven. (Wbesl. VW. 28.)

47. (1) Het in art. 8 van de Wegverkeersordonnantie bedoelde kenteeken wordt op het motorrijtuig aangebracht hetzij op rechthoekige metalen platen, die in vasten verticalen stand aan het motorrijtuig zijn verbonden, hetzij op verticaal geplaatste rechthoekige velden, en wel aan de achterzijde en aan de voorzijde, evenwijdig aan de wielassen van het motorrijtuig. (Wvv. 16-1 sub d.)

(2) Nummers en letters worden op de in lid (1) bedoelde platen of velden aangebracht in witte, onuitwisbare teekens op zwarten grond.

(3) De letters en cijfers hebben bij motorrijwielen een hoogte van ten minste 45 mm, bij alle andere motorrijtuigen van ten minste 90 mm. De overige afmetingen, de noodige modellen en verdere aanwijzingen voor het aanbrengen van de kenteekens worden door den Directeur van Verkeer en Waterstaat vastgesteld. (Wvv. 36; Wbesl. VW. 30-34; Bb. 13699, modellen.)

48. (1) (Gew. S. 38-714.) Binnen twee weken nadat een nummer- of proefritbewijs zijn geldigheid heeft verloren, dan wel aan den houder de bevoegdheid om van proefritbewijzen gebruik te maken bij onherroepelijke rechterlijke uitspraak is ontzegd of het motorrijtuig is te niet gegaan dan wel blijvend buiten gebruik is gesteld, worden de bewijzen ingeleverd bij de autoriteit, die deze heeft uitgereikt.

¶ (2) In afwijking in zooverre van het bepaalde bij het vorige lid heeft de inlevering van het nummerbewijs in het geval bedoeld in art. 11 onder b van de Wegverkeersordonnantie plaats bij de met de afgifte van nummer- en proefritbewijzen belaste autoriteit in het bestuursressort, naar waar (lees: waarheen) de regelde verblijfplaats van het motorrijtuig is overgebracht. Laatstbedoelde autoriteit zendt het ingeleverde nummerbewijs terug aan de autoriteit, die het heeft uitgereikt, onder opgave van dagtekening en nummer van het nieuwe nummerbewijs, dat aan den houder is verstrekt. (Wvv. 108¹.)

49. Indien een nummer- of proefritbewijs versleten dan wel geheel of ten deele onvoldoende leesbaar is geworden, is de houder verplicht een nieuw

bewijs aan te vragen, dat hem wordt uitgereikt tegen inlevering van het oude. De indiening van een schriftelijke aanvraag kan achterwege blijven, indien het bewijs niet langer dan drie jaren vóór het tijdstip van indiening van de aanvraag is uitgereikt. (Wvv. 108¹; Wbesl. VW. 29^a.)

50. (1) Ten kantore van de autoriteit, belast met de afgifte, worden registers of kaartsystemen aangelegd en bijgehouden van afgegeven en vervallen nummer- en proefritbewijzen volgens modellen door den Directeur van Verkeer en Waterstaat na overleg met den Directeur van Binnenlandsch Bestuur vast te stellen. (Wbesl. VW. 35v., 40; Bb. 13699. modellen.)

(2) Inlichtingen uit de registers van nummer- en proefritbewijzen worden aan anderen dan ambtelijke autoriteiten verstrekt tegen vergoeding van / 0.50 per nummer. De Directeur van Verkeer en Waterstaat kan in bijzondere gevallen een andere vergoeding vaststellen. Deze ontvangsten worden gestort in 's Lands Kas.

(3) Door den houder van proefritbewijzen wordt een register aangelegd en bijgehouden, waarin wordt aangeteekend voor welk motorrijtuig een proefritnummer in gebruik is, een en ander overeenkomstig door den Directeur van Verkeer en Waterstaat te geven aanwijzingen en volgens door hem vast te stellen model. Dit register moet gedurende den werktijd van het bedrijf van den houder steeds ter inzage liggen voor degenen, die belast zijn met het opsporen van overtredingen van de bij of krachtens de Wegverkeersordonnantie gegeven voorschriften. (Wvv. 108¹, 109²; Wbesl. VW. 43; Bb. 13699, model.)

51. (1) Het proefritbewijs is geldig voor geheel Indonesië.

(2) Het is den houder van een proefritbewijs verboden een motorrijtuig rijdende onder proefritnummer:

a. gedurende langer dan zeven dagen aan denzelfden persoon ter beproeving af te staan;

b. te bezigen voor het vervoer van goederen;

c. tegen vergoeding ten gebruikte af te staan dan wel daarmede personen tegen vergoeding te vervoeren dan wel te doen of te laten vervoeren. (Wvv. 108¹, 109².)

¶ (3) Het proefritbewijs verliest zijn geldigheid zoodra de houder zijn bedrijf niet meer uitoefent in het bestuursressort, waarin het is afgegeven.

52. (1) Indien een motorrijtuig, voorzien van een proefritnummer, overgaat in handen van een houder, die niet gerechtigd is tot het gebruiken van proefritnummers, is deze verplicht onverwijld een aanvraag voor een nummerbewijs in te dienen en na verkregen opgave van nummer en letter(s) deze binnen 2 werkdagen na de afgifte van het nummerbewijs op het motorrijtuig aan te brengen. (Wvv. 108¹.)

(2) Indien voldaan is aan het voorschrift van lid (1), is de nieuwe houder van het motorrijtuig bevoegd voor het gebruik daarvan een aan den vorigen houder uitgereikt proefritbewijs te bezigen tot het tijdstip, waarop ingevolge lid (1) het nieuwe kenteken moet zijn aangebracht.

(3) Van den overgang van een motorrijtuig als bedoeld in het eerste lid wordt door den houder van het proefritbewijs binnen 24 uren kennis gegeven aan de bevoegde autoriteit, belast met de afgifte van nummer- en proefritbewijzen. (Wvv. 108¹, 109².)

(4) De nieuwe houder van het motorrijtuig is verplicht bij de uitreiking van een nummerbewijs het door hem tijdelijk gebruikte proefritbewijs in te leveren bij de in het vorige lid bedoelde autoriteit, die voor terugzending aan den houder van het bewijs zorg draagt. Indien een nummerbewijs wordt geweigerd is de tijdelijke houder van het proefritbewijs verplicht tot gelijke inlevering van dat bewijs binnen twee werkdagen na ontvangst van een desbetreffende kennisgeving. (Wvv. 44, 108¹.)

Nummering van andere rij- en voertuigen.

53. Onverminderd het bepaalde bij art. 14 van de Wegverkeersordonnantie wordt een nummering als in dat art. bedoeld niet geëischt voor

brancards, voor rij- of voertuigen, waarvan de grootste breedte met inbegrip van de belading niet meer bedraagt dan één meter en voor bijzondere rij- of voertuigen, voor militaire doeleinden bestemd, die door hun aard of vorm als zoodanig kenbaar zijn.

Bevoegdheid tot het besturen van motorrijtuigen.

54. (1) (*Gew. S. 38—714.*) Een rijbewijs wordt niet uitgereikt, indien niet met genoegzame zekerheid is komen vast te staan, dat de aanvrager heeft bereikt den leeftijd van 18 jaren voor groep A, 21 jaar voor de groepen B I en B II en 16 jaar voor de groepen C en D.

(2) Tot het besturen van openbare motorrijtuigen zijn slechts bevoegd personen, die den leeftijd van 21 jaar hebben bereikt, en van wier bevoegdheid uit een aantekening op het hun uitgereikte rijbewijs blijkt.

(3) Indien bijzondere omstandigheden daartoe — naar het oordeel van de in art. 16 lid (2) van de Wegverkeersordonnantie aangewezen autoriteit — aanleiding geven, kan in afwijking van het bepaalde bij de leden (1) en (2) een rijbewijs worden uitgereikt aan iemand, die den vereischten leeftijd nog niet heeft bereikt. (*Wvv. 63.*)

55. (*Gew. S. 38—714.*) Een rijbewijs kan worden geweigerd aan een aanvrager, die door herhaalde veroordeeling wegens het in het wegverkeer begaan van een der bij de artt. 359, 360, 406, 408, 409, 410 of 492 van het Wetboek van Strafrecht strafbaar gestelde feiten, dan wel wegens overtreding van de bij of krachtens de Wegverkeersordonnantie gegeven voorschriften blijkt gegeven niet geschikt te zijn om als bestuurder van een motorrijtuig op te treden.

56. (1) Een rijbewijs wordt niet afgegeven, indien de aanvrager niet de lichamelijke of geestelijke geschiktheid heeft voor het besturen van een motorrijtuig van de groep, als in de aanvraag aangegeven.

¶ (2) Indien de ambtenaar, die aangewezen is om de aanvraag te beoordeelen, dit ter verkrijging van de noodige zekerheid omtrent de in het eerste lid bedoelde geschiktheid noodig acht, kan hij eischen, dat de aanvrager zich onderwerpt aan een onderzoek door een daarvoor aangewezen geneeskundige van den Dienst der Volksgezondheid.

(3) Indien het geneeskundige onderzoek in lid (2) bedoeld er toe leidt, dat den aanvrager geen rijbewijs wordt uitgereikt, kan overeenkomstig de aanwijzing van den met het onderzoek belasten geneeskundige tevens een termijn van ten hoogste zes maanden worden opgegeven, waarbinnen een nieuwe aanvraag niet in behandeling wordt genomen. (*Wvv. 60, 63.*)

57. (1) Indien de aanvrager voldoet aan de voorschriften inzake leeftijd en lichamelijke en geestelijke geschiktheid, wordt hij onderworpen aan een onderzoek naar zijn kennis der verkeersregelen en zijn bekwaamheid in het besturen.

¶ (2) (*Aangev. S. 38—714.*) Het onderzoek naar de kennis der verkeersregelen omvat voor de rijbewijzen van alle groepen de kennis van de verkeersvoorschriften, opgenomen in de artt. 2, 4, 6, 8, 22, 23, 49, 53, 54 en 59 der Wegverkeersordonnantie, in de artt. 2 tot en met 7, 11, 12, en 14 tot en met 24 van deze verordening en in verordeningen van lagere wetgevers, welke geldig zijn binnen het ambtsgebied — als bedoeld in art. 16 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie — waar het onderzoek wordt gelid (1) van de Wegverkeersordonnantie art. 105 lid (3) vastgestelde houden, zoomede de kennis van de krachtens art. 105 lid (3) vastgestelde bakens en teekens, en voor de rijbewijzen van groepen B I en B II bovendien de kennis van de voorschriften opgenomen in de artt. 25 tot en met 29, 31, 32, 97 leden (1) tot en met (3), en 98 leden (1) en (2), zoomede van de voorschriften betreffende vrachtauto's en autobussen voorkomende in de bovenbedoelde verordeningen van lagere wetgevers.

De aanvragers van een rijbewijs, de bevoegdheid gevende tot het besturen van openbare motorrijtuigen, moeten bovendien blijf geven voor zoover betreft aanvragen van:

a. het rijbewijs A, van kennis van de ligging van de voornaamste wijken en wegen der plaats, waar zij hun beroep uitoefenen en bovendien van

kennis van de artt. 25, lid (1), 28, 29, leden (1), (2) en (4), en 30 van de Wegverkeersordonnantie en van de artt. 67, 68, 73, lid (6), 77, 78, 79, 80, leden (2) en (5), en 81 van de Wegverkeersverordening;

b. de rijbewijzen B I en B II, van kennis van de artt. 25, lid (1), 28, 29, 30, 31, lid (1), 32, lid (6), 35, 40, leden (1) en (4) van de Wegverkeersordonnantie en van de artt. 67, 68, 73, lid (6), 78, 79, 80, leden (1), (3), (5) en (6), 81, 82, 83, 91a, 94, lid (1) en 95 van de Wegverkeersverordening.

(3) Het onderzoek naar de bekwaamheid in het besturen omvat de noodige rijproeven onder verschillende verkeersomstandigheden met passende snelheid, zoomede de bekwaamheid in het bedienen van de verschillende mechanismen.

(4) (*Gew. S. 38—714.*) Door den Directeur van Binnenlandsch Bestuur worden na overleg met den Directeur van Verkeer en Waterstaat nadere voorschriften gegeven betreffende het in het derde lid bedoelde onderzoek voor elk der in art. 15, lid (2) van de Wegverkeersordonnantie bedoelde groepen van motorrijtuigen.

(5) Het onderzoek, bedoeld in lid (1) kan worden beperkt of nagelaten, indien den ambtenaar, die aangewezen is om de aanvraag te beoordeelen, bekend is of op andere wijze is gebleken, dat de aanvrager de vereischte kennis van de verkeersvoorschriften en de vereischte bekwaamheid in het besturen bezit.

(6) Indien het resultaat van het onderzoek niet bevredigend is, kan binnen 14 dagen een herhaald onderzoek plaats hebben. Indien ook dit er toe leidt, dat den aanvrager geen rijbewijs wordt uitgereikt, kan hem een termijn van ten hoogste twee maanden worden opgegeven, waarbinnen een nieuwe aanvraag niet in behandeling wordt genomen.

¶ 58. (1) (*Aangev. S. 38—714.*) Tot het in art. 57 bedoelde onderzoek zijn slechts bevoegd de ambtenaren van het Binnenlandsch Bestuur en de algemeene politie, die in het bezit zijn van een rijbewijs voor de groep van motorrijtuigen, waarop de aanvraag betrekking heeft, met dien verstande, dat voor het onderzoek naar de bekwaamheid van den aanvrager van een rijbewijs B II, de ambtenaar slechts in het bezit behoeft te zijn van een rijbewijs B I.

(2) (*Toeg. S. 38—714.*) Waar geen ambtenaar, die aan den in lid (1) gestelden eisch voldoet, bescheiden is, kan de Directeur van Verkeer en Waterstaat afwijking van dat voorschrift toestaan.

¶ 59. (1) (*Gew. S. 38—714.*) Behoudens het bepaalde bij art. 65, lid (2) wordt de aanvraag tot het verkrijgen van een rijbewijs gesteld in de Nederlandsche of Maleische taal op een formulier, waarvan het model door den Directeur van Verkeer en Waterstaat na overleg met den Directeur van Binnenlandsch Bestuur wordt vastgesteld. (Wbesl. VW. 45; Bb 13699, model.)

(2) De in het eerste lid bedoelde aanvraag gaat vergezeld van twee gelijkende portretten van den aanvrager en bevat de volgende gegevens:

a. naam en voornamen, datum, jaar en plaats van geboorte, beroep, woonplaats of tijdelijke verblijfplaats van den aanvrager;

b. mededeeling of de aanvrager reeds eerder een rijbewijs heeft aangevraagd, dan wel in het bezit is geweest van een geldig rijbewijs;

c. opgave voor welke groep van motorrijtuigen als bedoeld in art. 15 lid (2) der Wegverkeersordonnantie een rijbewijs verlangd wordt.

(3) De autoriteit, belast met de uitreiking van rijbewijzen kan eischen, dat de opgaven, bedoeld in het tweede lid onder a, gestaafd worden door schriftelijke bewijsstukken, of betrouwbare getuigenissen. (Wvv. 60v.)

60. (1) De aanvrager is verplicht op een door of namens de autoriteit, belast met de uitreiking van rijbewijzen, te bepalen plaats en uur te verschijnen, teneinde nadere inlichtingen te verstrekken omtrent de aanvraag, het bewijs te leveren als bedoeld in art. 59 lid (3) of zich te onderwerpen aan een onderzoek, als bedoeld in art. 56 lid (2) of in art. 57.

(2) Indien de aanvrager zonder geldige reden niet voldoet aan een oproeping om te verschijnen als in lid (1) bedoeld, wordt de aanvraag als ingetrokken beschouwd.

(3) Indien blijkt, dat een of meer gegevens, bedoeld in art. 59 lid (2) niet overeenstemmen met de werkelijkheid, kan de uitreiking van een rijbewijs worden geweigerd.

61. (1) In het rijbewijs worden vermeld:

a. de gegevens, bedoeld in art. 59 lid (2) onder a en c;

b. de datum van uitreiking;

c. d datum van beëindiging van den geldigheidsduur.

(2) Het rijbewijs wordt voorzien van de handteekening van dengene, die met de afgifte belast is, terwijl een der in art. 59 lid (2) bedoelde portretten daarop wordt bevestigd en wordt voorzien van een stempel van de autoriteit, die het rijbewijs afgeeft.

(3) Het rijbewijs wordt niet uitgereikt dan nadat het in tegenwoordigheid van den met de uitreiking belasten ambtenaar door den aanvrager is onderteekend en van zijn rechterduimafdruk is voorzien of, indien hij zijn handteekening niet kan stellen, alleen van zijn rechterduimafdruk is voorzien. Bij het ontbreken van den rechterduim wordt de afdruk van een anderen vinger op het rijbewijs gesteld, waarvan op dat bewijs wordt melding gemaakt.

(4) De modellen van de rijbewijzen worden vastgesteld door den Directeur van Verkeer en Waterstaat na overleg met den Directeur van Binnenlandsch Bestuur. (Wbesl. VW. 46v.; Bb. 14136, modellen.)

62. (1) (*Gew. S. 38-714*.) Ten kantore van de met de afgifte van rijbewijzen belaste autoriteit worden registers aangelegd en bijgehouden van de rijbewijzen afgegeven voor elk der in art. 15, lid (2) van de Wegverkeersordonnantie bedoelde groepen van motorrijtuigen.

(2) In de registers wordt aantekening gehouden van het ongeldig worden van rijbewijzen en van alle bijzonderheden, die noodig kunnen zijn ter identificatie van de houders.

(3) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat worden na overleg met den Directeur van Binnenlandsch Bestuur de modellen van de in lid (1) bedoelde registers en de wijze van bijhouden daarvan vastgesteld. (Wbesl. VW. 48; Bb. 14136, modellen.)

(4) Inlichtingen uit de registers van rijbewijzen worden aan anderen dan ambtelijke autoriteiten verstrekt tegen vergoeding van f 0,50 per rijbewijs. De Directeur van Verkeer en Waterstaat kan in bijzondere gevallen een andere vergoeding vaststellen. Deze ontyangsten worden gestort in 's Lands kas.

63. (1) Indien vermoed wordt, dat de houder van een geldig rijbewijs niet voldoet aan de eischen, bedoeld in de artt. 54, 56 en 57, kan hij door de autoriteit, belast met de afgifte van rijbewijzen, worden opgeroepen om op een daarbij te bepalen plaats en uur te verschijnen, teneinde de noodige inlichtingen te verstrekken en zich te onderwerpen aan een onderzoek als bedoeld in art. 56 lid (2) of in art. 57.

(2) Indien uit de verstrekte inlichtingen of de gehouden onderzoeken blijkt, dat de betrokkene niet voldoet aan de in de artt. 54, 56 en 57 bedoelde eischen, of indien hij zonder geldige reden niet heeft voldaan aan de in het eerste lid bedoelde oproeping, kan zijn rijbewijs ongeldig worden verklaard.

(3) Indien tot ongeldig-verklaring wordt besloten, vindt het bepaalde bij art. 56 lid (3) of art. 57 lid (6) overeenkomstige toepassing.

64. Indien de houder van een rijbewijs zijn woonplaats overbrengt naar een nieuwe plaats van vestiging die gelegen is in het ressort van een andere met de uitgifte van rijbewijzen belaste autoriteit dan die, binnen wiens ressort hij gevestigd was, is hij verplicht vóór zijn vertrek daarvan kennis te geven aan laatstbedoelde autoriteit; tevens is hij verplicht binnen veertien dagen na aankomst op de nieuwe plaats van vestiging het aan hem uitgereikte rijbewijs te vertoonen aan de ter plaatse met de uitgifte van rijbewijzen belaste autoriteit. (Wvv. 108; Wbesl. VW. 49.)

65. (1) Binnen twee weken nadat een rijbewijs zijn geldigheid heeft verloren, is de houder verplicht het bewijs in te leveren bij de met de afgifte

van rijbewijzen belaste autoriteit binnen wiens ressort hij is gevestigd.

(2) (*Aangev. S. 38—714.*) Indien een rijbewijs versleten is, dan wel geheel of ten deele onvoldoende leesbaar is geworden, is de houder verplicht een nieuw rijbewijs aan te vragen, dat hem wordt uitgereikt tegen inlevering van het oude. De indiening van een schriftelijke aanvraag kan achterwege blijven, indien het bewijs niet langer dan drie jaren vóór het tijdstip van indiening van de aanvraag is uitgereikt. (Wvv. 59, 108¹.)

Dienst- en rusttijden van bestuurders van motorrijtuigen.

65 a. (*Ing. S. 38—714.*) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat kunnen voorschriften worden gegeven omtrent dienst- en rusttijden van bestuurders van motorrijtuigen. (Wvv. 108¹; Wbesl. VW. 64v.; Bb. 14136, *model.*)

Keuring van motorrijtuigen, aanhangwagens en opleggers.

¶ 66. (1) (*Gew. S. 40—73.*) De organisatie van den keuringsdienst wordt geregeld in een provincie in een groepsgemeenschap en in het Cultuurgebied der Oostkust van Sumatra bij besluit van het dagelijksch bestuur van de betrokken openbare gemeenschap en elders door den Directeur van Verkeer en Waterstaat.

¶ (2) Het hoofd van den keuringsdienst wordt aangewezen door het dagelijksch bestuur van de betrokken openbare gemeenschap dan wel door den Directeur van Verkeer en Waterstaat, naar de in lid (1) gemaakte onderscheiding. Onder zijn leiding geschiedt de keuring door een of meer ambtelijke keurmeesters. Als zoodanig kunnen slechts worden aangesteld ambtenaren in dienst van de betrokken openbare gemeenschap, en — na daartoe verkregen instemming van de bevoegde autoriteiten — andere burgerlijke dan wel militaire overheidsdienaren. De keurmeesters zijn terzake van de uitoefening van hun taak uitsluitend ondergeschikt aan het hoofd van den keuringsdienst. (Wbesl. VW. 50; Bb. 14138, 14209.)

(3) De keurmeesters moeten voldoen aan de door den Directeur van Verkeer en Waterstaat te stellen eischen van bekwaamheid. (Wbesl. VW. 51.)

¶ (4) In provincies wordt in elke residentie en elders in elke afdeling voor de keuring op een of meer plaatsen en op geregelde tijdstippen zitting gehouden. (Wvv. 67.)

67. (1) (*Gew. S. 40—73.*) De aanvraag tot keuring van een motorrijtuig, aanhangwagen of oplegger wordt schriftelijk of mondeling ingediend ter, in het ressort van den keurmeester, waarbinnen het rij- of voertuig als regel verblijft, gelegen plaatse, als bepaald bij het in art. 66 lid (1) bedoelde besluit. Indien het rij- of voertuig geregeld verblijft in meer dan één ressort als vorenbedoeld wordt als geregelde verblijfplaats aangemerkt dat ressort, waarin de met de dagelijksche leiding van het bedrijf belaste persoon is gevestigd.

(2) De aanvraag voor een tweede of volgende keuring moet worden ingediend ten minste één maand voor het verstrijken van den geldigheidsduur van het goedkeuringsteeken als bedoeld in art. 73.

¶ (3) (*Toeg. S. 38—714.*) Indien een motorrijtuig, aanhangwagen of oplegger zich op het in het tweede lid bedoelde tijdstip bevindt buiten de afdeling waarbinnen het rij- of voertuig als regel verblijft, kan een schriftelijke aanvraag om keuring worden ingediend bij den keurmeester van de tijdelijke verblijfplaats van het rij- of voertuig. Deze keurmeester vraagt de noodige bescheiden op van den keurmeester van het ambtsgebied, waar het rij- of voertuig is ingeschreven, verricht de keuring en zendt de bescheiden terug.

68. (*Gew. S. 38—714.*) Bij de aanvraag tot keuring wordt overgelegd een bewijs van storting van de in art. 70 bedoelde vergoeding, waarvan de ontvangst wordt aangeteekend op de bij art. 69 bedoelde mededeeling, en wordt opgave gedaan van:

- a. het kenteken als bedoeld in art. 8 van de Wegverkeersordonnantie;
- b. den naam en de voornamen van den eigenaar of houder en indien deze een rechtspersoon is, tevens van den naam en de voornamen van dengene, die den rechtspersoon in dezen vertegenwoordigt;
- c. het adres van den eigenaar of houder, of van den vertegenwoordiger;
- d. de plaats, waar het rij- of voertuig als regel verblijft;
- e. het maximum-gewicht der te vervoeren goederen en het maximum-aantal te vervoeren personen (den bestuurder inbegrepen);
- f. de soortnaam van het rij- of voertuig;
- g. het contrôle-nummer, voor zoover de aanvraag betrekking heeft op een reeds gekeurd rij- of voertuig;
- h. het al of niet openbare gebruik, hetwelk van het rij- of voertuig wordt gemaakt. (Wvv. 57².)

69. (1) De eerste keuring heeft plaats zoo spoedig mogelijk na het indienen van de aanvraag, de tweede en volgende keuringen zoo kort mogelijk vóór het einde van den geldigheidsduur van het goedkeurings-teken.

(2) Tijd en plaats van de keuring worden den aanvrager schriftelijk medegedeeld. (Wvv. 57², 68, 73³.)

¶ 70. (1) (*Gew. S. 49—220.*) Behoudens het bepaalde bij art. 74 leden (1) en (3) is voor elke keuring en herkeuring een vergoeding verschuldigd, bedragende f 25.— voor een autobus, vrachtauto of tractor zonder aanhangwagen of oplegger, en f 12.50 voor elk ander motorrijtuig en voor een aanhangwagen of oplegger.

(2) Indien het rij- of voertuig zonder geldige reden niet op overeenkomstig art. 69 opgegeven tijd en plaats wordt voorgereden, kan opnieuw een vergoeding als in het eerste lid bedoeld worden gevorderd.

¶ (3) De vergoeding wordt in het gebied, waar ingevolge art. 25 lid (3) van de Wegverkeersordonnantie de keuring aan openbare gemeenschappen is opgedragen, gestort in de kas dier gemeenschappen en elders bij de daartoe aangewezen landskantoren. (Wvv. 68, 74³, 114⁷.)

71. (*Aangev. S. 38—714.*) (1) De keuring omvat een onderzoek naar de eischen, waaraan het rij- of voertuig moet voldoen ingevolge de voorschriften van de artt. 16, 18, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 31, 32, 34, 35 en 78 lid (2). Bij de tweede en volgende keuringen wordt bovendien onderzocht of het rij- of voertuig nog overeenkomt met de in het keuringsbewijs gegeven beschrijving. In geval een motorrijtuig afwijkt van de in het nummerbewijs gegeven beschrijving, wordt door den keurmeester van die afwijking kennis gegeven aan de betrokken autoriteit en wordt niet tot keuring overgegaan, alvorens de eigenaar of houder een nieuw nummerbewijs vertoont, dat een juiste beschrijving van het motorrijtuig inhoudt.

(2) De Directeur van Verkeer en Waterstaat kan verdere eischen vaststellen, waaraan bij het in het vorige lid bedoelde onderzoek moet worden voldaan, en nadere voorschriften geven ten aanzien van de wijze van onderzoeken. De Directeur van Verkeer en Waterstaat kan de keuringsdiensten te allen tijde doen inspecteeren door burgerlijke of militaire ambtenaren, die van een door hem gegeven opdracht zijn voorzien; de hoofden der keuringsdiensten en de keurmeesters zijn verplicht aan die ambtenaren inzage van hun registers te verleen, hun alle gewenschte inlichtingen te verstrekken en de aanwijzingen op te volgen, welke hun met betrekking tot de wijze van keuren, de vaststelling van het draagvermogen en het voeren van de administratie van de keuring door die ambtenaren worden gegeven. (Wbesl. VW. 52—59.)

(3) De eigenaar of houder van het rij- of voertuig is verplicht den keurmeester de noodige hulp bij de keuring te verleen of te doen verleen. (Wvv. 73⁶.)

72. (1) Bij de eerste goedkeuring van een autobus, vrachtauto, tractor, aanhangwagen of oplegger wordt uitgereikt het bij art. 25 lid (2) van de Wegverkeersordonnantie bedoelde keuringsbewijs, dat het rij- of voertuig volgt ongeacht wie daarvan de eigenaar of houder is.

(2) Indien het rij- of voertuig een wijziging heeft ondergaan, waardoor het afwijkt van de in het keuringsbewijs gegeven beschrijving wordt het keuringsbewijs op den eerstvolgenden dag, waarop door den keurmeester zitting wordt gehouden, ter wijziging aangeboden aan den keurmeester; binnen wiens ressort het rij- of voertuig als regel verblijft. (Wvv. 108¹.)

(3) De eigenaar of houder is verplicht vóór dat de geregelde verblijfplaats van het rij- of voertuig wordt overgebracht naar het ressort van een anderen keurmeester, daarvan kennis te geven aan den keurmeester, binnen wiens ressort het motorrijtuig oorspronkelijk verbleef. Laatstbedoelde keurmeester draagt zorg voor tijdige doorzending van de onder hem berustende bescheiden betreffende het rij- of voertuig. (Wvv. 108¹.)

(4) Indien een keuringsbewijs versleten is dan wel geheel of ten deele onvoldoende leesbaar is geworden, is de houder verplicht een nieuw bewijs aan te vragen, dat hem wordt uitgereikt tegen inlevering van het oude. (Wvv. 108¹.)

(5) Voor hetzelfde rij- of voertuig wordt slechts dan een nieuw keuringsbewijs uitgereikt, indien aannemelijk wordt gemaakt, dat het vorige verloren is geraakt. Dit laatste verliest zijn geldigheid bij de uitreiking van het nieuwe bewijs.

(6) (*Gew. S. 38-714.*) Het keuringsbewijs wordt door den eigenaar of houder van het rij- of voertuig bij den betrokken keurmeester ingeleverd binnen 14 dagen nadat:

a. het rij- of voertuig, waarvoor het is uitgereikt, is te niet gegaan dan wel blijvend buiten gebruik is gesteld;

b. het bewijs zijn geldigheid heeft verloren. (Wvv. 108¹.)

73. (1) Ten bewijze, dat het rij- of voertuig is goedgekeurd wordt het door den keurmeester voorzien van een goedkeuringsteeken, terwijl van de goedkeuring aanteekening wordt gehouden op het keuringsbewijs, indien een zoodanig bewijs is uitgereikt.

(2) Het goedkeuringsteeken heeft, behoudens het bepaalde bij de leden (3), (4), (5) en (6) een geldigheidsduur van zes maanden.

(3) De geldigheidsduur kan door den keurmeester met ten hoogste één maand worden verlengd, indien de aanvraag tot keuring tijdig is ingediend, doch de keuring buiten de schuld van den eigenaar of houder niet voor het eind van den geldigheidsduur kan plaats vinden. Deze verlenging wordt aangeteekend op de in art. 69 lid (2) bedoelde mededeeling.

(4) De geldigheidsduur kan door den keurmeester worden bepaald op minder dan 6 maanden, doch niet minder dan 3 maanden, indien dit in verband met de samenstelling of den toestand van het rij- of voertuig, het intensieve gebruik, dat er van gemaakt wordt, dan wel om andere redenen, met het oog op de veiligheid noodig is. (Wvv. 74².)

(5) Indien bij een onderzoek als bedoeld bij art. 54 van de Wegverkeersordonnantie, gehouden voordat de geldigheidstermijn van het goedkeuringsteeken is verlopen, blijkt, dat het rij- of voertuig niet voldoet aan de eischen bedoeld bij art. 71, kan de keurmeester het goedkeuringsteeken verwijderen; daaromtrent wordt door hem een aanteekening op het keuringsbewijs gesteld. Het bepaalde bij art. 74 lid (1) vindt in dit geval overeenkomstige toepassing.

(6) Een goedkeuringsteeken is slechts geldig, indien het op de ingevolge het achtste lid voorgeschreven wijze aan het rij- of voertuig is aangebracht en voorzover het keuringsbewijs zijn geldigheid niet heeft verloren. (Wvv. 57².)

(7) Indien het rij- of voertuig bij een ongeval ernstig wordt beschadigd, verwijdt de met het onderzoek belaste ambtenaar het goedkeuringsteeken en houdt daarvan aanteekening op het keuringsbewijs.

(7a) (*Toeg. S. 38-714.*) Indien een vrachtauto, autobus, oplegger of aanhangwagen gedurende langer dan drie maanden na afloop van den geldigheidsduur van het goedkeuringsteeken niet wordt geëxploiteerd, is de eigenaar of houder verplicht daarvan binnen veertien dagen na afloop van dien termijn kennis te geven aan den betrokken keurmeester. (Wvv. 108¹.)

(8) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat worden vastgesteld de modellen van het keuringsbewijs en het goedkeuringsteeken, en worden voorschriften gegeven omtrent de wijze van aanbrengen van het goedkeuringsteeken aan het rij- of voertuig. (Wvv. 67; Wbesl. VW. 60v.; Bb. 13699, modellen.)

74. (1) Indien het rij- of voertuig niet wordt goedgekeurd, wordt den eigenaar of houder terstond schriftelijk volledige opgave gedaan van de verbeteringen, welke moeten worden aangebracht, waarbij tijd en plaats voor de herkeuring worden vastgesteld. In geval de verbeteringen van ondergeschikten aard zijn, kan de keurmeester den eigenaar of houder een korten termijn stellen om de geëischte verbeteringen aan te brengen; indien het rij- of voertuig binnen den gestelden termijn wordt voorgereden en de verbeteringen ten genoegen van den keurmeester zijn aangebracht, is voor de herkeuring geen keurloon verschuldigd.

(2) Indien de eigenaar of houder zich niet met een beslissing van den keurmeester, als bedoeld in art. 73 lid (4) of in het vorige lid kan vereenigen kan hij zich wenden tot het hoofd van den keuringsdienst, die na ingewonnen advies van den keurmeester diens beslissing goedkeurt of herziet, dan wel een herkeuring gelast door een commissie van deskundigen dan wel door een anderen keurmeester.

¶ (3) (Gew. S. 49—220.) Ten verzoeken van den eigenaar of houder gelast de in het vorige lid bedoelde autoriteit een tweede of volgende herkeuring op de wijze als in dat lid bepaald, indien het rij- of voertuig bij een voorgaande herkeuring niet is goedgekeurd. Voor elke tweede of volgende, door deze autoriteit gelaste herkeuring is door den eigenaar of houder een vergoeding van f 100.— verschuldigd, ongeacht of het rij- of voertuig inmiddels van eigenaar of houder is veranderd. Tot een tweede of volgende herkeuring wordt niet overgegaan, alvorens de vergoeding ter plaatse en op de wijze als bedoeld in art. 70 lid (3) is gestort. (Wvv. 114⁷.)

(4) De ingevolge het vorige lid gestorte vergoeding wordt aan den eigenaar of houder terugbetaald, indien het rij- of voertuig in den toestand, waarin het aanvankelijk werd afgekeurd, bij een herkeuring wordt goedgekeurd. (Wvv. 70, 114⁷.)

75. Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat worden voorschriften gegeven omtrent de registratie van ter keuring voorgebrachte rij- en voertuigen. (Wbesl. VW. 62v.; Bb. 13699, 14136, model.)

Openbare rij- en voertuigen.

76. Vervallen: S. 38—714.

77. De eigenaar of houder en de bestuurder van een openbare personen-auto, welke niet wordt geëxploiteerd op de wijze als bedoeld in art. 29 lid (4) van de Wegverkeersordonnantie, zijn verplicht het motorrijtuig, zoolang het in bedrijf is en daarmee geen reizigers worden vervoerd, te voorzien van een door den Directeur van Verkeer en Waterstaat vast te stellen en op door hem te bepalen wijze aan te brengen kenteeken. (Wvv. 57², 81¹, 108¹; Wbesl. VW. 68; Bb. 13699, model.)

78. (1) Reizigers van openbare motorrijtuigen zijn verplicht de aanwijzingen op te volgen, welke door het personeel in het belang van orde en veiligheid worden gegeven.

(2) De eigenaar of houder en de leden van het personeel van een openbaar motorrijtuig zijn verplicht ervoor te zorgen, dat het motorrijtuig in en uitwendig voldoet aan redelijke eischen van netheid en zindelijkheid. (Wvv. 57², 71, 108¹.)

79. De eigenaar of houder van een openbaar rij- of voertuig kan den bestuurder voorzien van een kaart, vermeldende het bestuursressort of de trajecten, waartoe hij de exploitatie van het rij- of voertuig wenscht te beperken. Voor zoover betreft motorrijtuigen wordt de kaart gewaarmerkt door de in art. 80 lid (4) bedoelde autoriteit. (Wvv. 57², 81¹.)

80. (1) De eigenaar of houder van een openbare autobus draagt zorg, dat daarin op een voor de reizigers goed zichtbare plaats is aangebracht

een kaart bevattende de dienstregeling en de ingevolge art. 32 lid (1) onder 3^e van de Wegverkeersordonnantie vastgestelde tarieven voor het vervoer van personen en goederen.

(2) De eigenaar of houder van een openbare personenauto en een openbaar rijtuig draagt zorg, dat de bestuurder in het bezit is van een kaart, bevattende de door hem zoomede de ingevolge art. 30, 34 of 39 van de Wegverkeersordonnantie vastgestelde tarieven voor het vervoer van personen.

(3) De houder van een vergunning als bedoeld in art. 40 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie draagt zorg, dat de bestuurder van het motorrijtuig in het bezit is van een kaart, bevattende de in art. 42 van de Wegverkeersordonnantie bedoelde tarieven voor het vervoer van goederen.

(4) Dienstregeling en tarieven als in de vorige leden bedoeld worden voor zoover zij betrekking hebben op motorrijtuigen gesteld op kaarten, waarvan het model wordt vastgesteld door den Directeur van Verkeer en Waterstaat, en welke worden gewaarmerkt door of namens het gezag dat de dienstregeling of de tarieven heeft vastgesteld. Indien geen bindende tarieven door eenigen gezaghebbende zijn vastgesteld geschiedt de waarmerking door de in art. 8 van de Wegverkeersordonnantie bedoelde autoriteit.

(5) De bestuurders van de in dit art. bedoelde openbare motorrijtuigen en rijtuigen zijn verplicht de kaarten, vermeldende dienstregeling en tarieven, desverlangd aan een ieder te toonen.

(6) Op elke openbare autobus en vrachtauto moet duidelijk worden aangegeven de naam van de onderneming of een afkorting daarvan, dan wel indien de onderneming geen naam draagt, van den eigenaar of houder; op openbare autobussen moeten bovendien worden vermeld begin- en eindpunt van den rit. (Wvv. 57², 108¹; Bb. 13699, 14136, modellen.)

¶ (7) (*Toegev. S. 40—73.*) Bij besluit van het dagelijksch bestuur eener openbare gemeenschap, of waar deze niet bestaat, in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta bij besluit van den gouverneur en elders van den resident kunnen voorschriften worden gegeven omtrent het aanbrengen in een openbare personenauto op een voor de reizigers goed zichtbare plaats van een plaat of geschrift, waarop of waarin de in art. 8, lid (1) van de „Wegverkeersord.” bedoelde nummer en letter(s) zijn vermeld.

81. (1) De verplichting bedoeld in art. 29 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie geldt:

- a. voor openbare rij- en voertuigen, welke zijn ingericht voor bijzonder vervoer, slechts voor dat vervoer;
- b. niet voor openbare personenauto's als bedoeld in art. 77, welke buiten bedrijf zijn gesteld;
- c. voor openbare rij- en voertuigen slechts voor het gebied tot hetwelk de exploitatie van het rij- of voertuig blijkens de in art. 79 bedoelde kaart blijft beperkt.

(2) Het is den exploitant en het personeel van een voor het vervoer van personen ingericht openbaar rij- of voertuig verboden:

- a. personen in kennelijk beschorpen toestand of hen, die wegens ziekte of ongesteldheden dan wel om andere redenen voor andere reizigers hinderlijk of gevaarlijk zijn, in het rij- of voertuig toe te laten;
- b. vuurwapens, buskruit, munitie of vuurwerk ten vervoer aan te nemen, tenzij op zoodanige wijze verpakt of opgeborgen dat de veiligheid van de reizigers en het personeel niet in gevaar wordt gebracht;
- c. vergiftige gassen of ontplofbare stoffen ten vervoer aan te nemen;
- d. zieke of gevaarlijke dieren te vervoeren. (Wvv. 57², 83, 108².)

82. (1) De reiziger, die desverlangd geen geldig plaatsbewijs vertoont en den verschuldigten vrachtprijs niet dadelijk betaalt, kan uit een openbaar motorrijtuig worden verwijderd.

(2) De betaling van de vrachtprijzen kan worden gevorderd in afgepast geld. (Wvv. 57², 83.)

83. Onverminderd het bepaalde bij art. 33 is het verboden :

a. in een afdeeling van een hogere klasse van een openbare autobus te gaan, dan door het plaatsbewijs is aangegeven, zonder vooraf de noodige bijbetaling te doen ;

b. verder te reizen in een openbare autobus dan waarop men volgens zijn plaatsbewijs recht heeft, zonder vooraf de noodige bijbetaling te doen ;

c. in een openbare autobus te vertoeven, wanneer dit door het personeel op grond van art. 81 lid (2) of 82 wordt verboden. (Wvv. 57², 108¹.)

¶ 84. (Gew. S. 38—714 ; 40—73.) (1) Bij verordening van openbare gemeenschappen, of waar deze niet bestaan bij reglementen of keuren van politie als bedoeld in art. 129 der Indische Staatsregeling, kunnen verdere aanvullende voorschriften worden vastgesteld betreffende openbare rij- en voertuigen, geen motorrijtuig zijnde, en betreffende de bestuurders en trekdieren van die rij- en voertuigen.

¶ (2) Bij besluit van het dagelijksch bestuur eener openbare gemeenschap, of waar deze niet bestaat in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta bij besluit van den gouverneur en elders van den resident, kunnen :

a. na overleg met den betrokken wegbeheerder standplaatsen voor alle of bepaalde soorten van openbare rij- en voertuigen worden aangewezen ;

b. in bebouwde kommen halten voor openbare autobussen worden aangewezen. (Wvv. 106.)

(3) (Gew. S. 38—714.) Het is den bestuurder van een openbaar rij- of voertuig op bij besluit van het in het vorige lid bedoelde gezag aangewezen wegen verboden het rij- of voertuig buiten noodzaak :

a. standplaats te doen innemen elders dan op de aangewezen standplaatsen voor rij- of voertuigen van de soort, waartoe het rij- of voertuig behoort ;

b. in stilstand te brengen of te hebben tot het uit- of instappen van reizigers elders dan op de aangewezen halten voor rij- of voertuigen van de soort, waartoe het rij- of voertuig behoort (Wvv. 108¹.)

Vervoer van personen met openbare autobussen en personenauto's.

(Artt. 85—96 buiten werking gesteld voor Nw-Guinea bij Gb. 53—75.)

85. (1) De aanvragen om vergunningen als bedoeld in de artt. 31 lid (1) en 33 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie worden ingericht overeenkomstig door den Directeur van Verkeer en Waterstaat vast te stellen modellen. (Bb. 13699, 14136, 14209.)

(2) De aanvrager en de houders van vergunningen als bedoeld in de artt. 31 lid (1) en 33 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie zijn verplicht aan het gezag, dat bevoegd is de vergunning te verleenen, alle inlichtingen te verstrekken, welke noodig worden geacht om de aanvraag te beoordeelen. Zij zijn bovendien verplicht aan dat gezag inzage te verleenen van de op het door hen uitgeoefende vervoersbedrijf betrekking hebbende boeken en bescheiden.

(3) De vergunningen bedoeld in de artt. 31 lid (1), 32 lid (6) en 33 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie worden verleend overeenkomstig door den Directeur van Verkeer en Waterstaat vast te stellen modellen. (Bb. 13699, 14136, 14209.)

86. (Gew. S. 38—714.) De besluiten bedoeld in art. 33 van de Wegverkeersordonnantie worden openbaar gemaakt door plaatsing in de Javasche Courant en in een of meer plaatselijke dagbladen.

87. (Gew. S. 40—73.) (1) Voor de overdracht van een vergunning als bedoeld in art. 31 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie is de goedkeuring vereischt van het gezag, dat op het tijdstip van de aanvraag dier goedkeuring bevoegd is de vergunning als vorenbedoeld te verleenen. Indien zij heeft plaats gehad zonder die goedkeuring, kan de vergunning worden ingetrokken.

(2) Het besluit tot weigering van de in het vorige lid bedoelde goedkeuring wordt met redenen omkleed.

¶ (3) Van een besluit tot weigering van de goedkeuring van de overdracht kunnen belanghebbenden binnen drie maanden na den datum van verzending van het besluit in beroep komen bij een der in art. 37 lid (4) van de „Wegverkeersordonnantie” bedoelde autoriteiten in de in dat artikellid onderscheiden gevallen.

88. (1) Bij overlijden van den houder van een vergunning als bedoeld in art. 31 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie gaat de vergunning over op diegenen van zijn erfgenamen, die binnen vier maanden na het tijdstip van overlijden de nalatenschap, al dan niet onder voorrecht van boedelbeschrijving, hebben aanvaard, en aan de autoriteit, die de vergunning heeft verleend, verklaard hebben, dat zij die vergunning wenschen te behouden. (Bw. 1023v., 1032.)

(2) De wettelijke vertegenwoordiger van minderjarige erfgenamen wordt ten aanzien van de toepassing van de bij of krachtens de Wegverkeersordonnantie gegeven voorschriften en van de uitvoering van de vergunning als de vergunninghouder beschouwd.

(3) Indien er meer dan één erfgenaam is, kan de autoriteit, die de vergunning heeft verleend, vorderen, dat door of namens deze erfgenamen binnen een te stellen termijn een vertegenwoordiger wordt aangewezen, die alsdan als vergunninghouder zal gelden.

89. (Gew. S. 38—714; 40—73.) (1) De openbaarmaking bedoeld in art. 37, lid (2) van de „Wegverkeersordonnantie” geschiedt voor zoover betreft een aanvraag om, zoomede de verleening weigering of intrekking van een vergunning door aankondiging in de Javasche Courant, dat de aanvraag of de beschikking voor een ieder op de in de aankondiging vermelde kantoren ter inzage ligt.

¶ (2) Voor zoover betreft een verzoek om, of een ambtshalve voorgenomen wijziging van de bij een vergunning als bedoeld in art. 31, lid (1) van de „Wegverkeersordonnantie” vastgestelde dienstregeling of tarieven zoomede een daarop genomen beschikking geschiedt de openbaarmaking:

a. op Java en Madoera op gelijke wijze als bij het vorige lid bepaald;
b. in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost door aanplakking en voor een ieder ter inzagelegging gedurende 30 dagen ten kantore van de autoriteit, die bevoegd is terzake een beschikking te nemen en van de hoofden van plaatselijk bestuur door wier ambtsgebied het traject loopt, waarop het verzoek, de voorgenomen dan wel genomen beschikking betrekking heeft.

¶ (3) Ter bestrijding van de kosten, verbonden aan de in de leden (1) en (2) sub a bedoelde openbaarmaking, is de aanvrager of houder van een vergunning verplicht vooraf een door den Directeur van Verkeer en Waterstaat vast te stellen bedrag op de door dezen te bepalen wijze aan de betrokken autoriteit te voldoen.

90. (1) De houder van een vergunning als bedoeld in art. 31 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie, die niet zelf zijn onderneming beheert, draagt zorg, dat er een beheerder is, die het dagelijksch bestuur en de leiding van den dienst heeft en laat de exploitatie geen aanvang nemen, voordat emand als zoodanig is aangesteld. De aanstelling geschiedt schriftelijk, wordt door den aangestelde medeondertekend en door den vergunninghouder schriftelijk medegedeeld aan de autoriteit, die de vergunning heeft verleend. (Wvv. 108¹.)

(2) De beheerder moet in Indonesië gevestigd zijn en verblijf houden binnen het gedeelte van Indonesië, waar de onder zijn leiding staande dienst wordt uitgeoefend. (Wvv. 91, 108¹; Wbesl. VW. 66².)

91. Houders van vergunningen als bedoeld in de artt. 31 lid (1) en 33 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie en beheerders als bedoeld in art. 90 zijn verplicht binnen acht dagen na verandering van adres daarvan kennis te geven aan de autoriteit, die de vergunning heeft verleend. (Wvv. 108¹.)

91 a. (Ing. S. 38—714.) (1) De houder van een vergunning als bedoeld in art. 31, lid (1) van de Wegverkeersordonnantie draagt zorg, dat de

bestuurders van de motorrijtuigen te allen tijde kunnen toonen door of namens de autoriteit, die de vergunning heeft verleend, onderteekende kaarten, waaruit blijkt dat het traject, waarop de motorrijtuigen worden aangetroffen, met die motorrijtuigen mag worden bereden. (Wvv. 108¹.)

(2) Het model van de in het eerste lid bedoelde kaart wordt door den Directeur van Verkeer en Waterstaat vastgesteld. (Wvv. 57²; Wbesl. VW. 66a.)

(3) *Vervallen*: S. 40—73.

92. (Gew. S. 38—714.) (1) Het is den houder van een vergunning als bedoeld in art. 31 lid (1) of art. 33 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie, den in art. 90 bedoelden beheerder en zijn verder personeel verboden:

a. personen of goederen te vervoeren dan wel te doen of te laten vervoeren tegen andere vrachtprijzen dan die, welke ingevolge art. 32 lid (1) onder 3^e, 34 lid (1) of 39 van de Wegverkeersordonnantie zijn vastgesteld;

b. af te wijken dan wel te doen of te laten afwijken van de ingevolge art. 32 lid (1) onder 2^e van de Wegverkeersordonnantie vastgestelde dienstregeling, dan wel met een grootere snelheid over den weg te rijden dan wel te doen of te laten rijden dan ingevolge art. 34 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie dan wel art. 12 of 37 lid (5) onder 2^e is toegestaan;

c. plaatskaarten te verkoopen dan wel te doen of te laten verkoopen elders dan op standplaatsen en halten en in het motorrijtuig en door andere personen dan den bestuurder of den conducteur van het motorrijtuig, tenzij op de standplaatsen en halten de verkoop van plaatskaarten met instemming van het tot aanwijzing van zoodanige plaatsen bevoegd gezag aan een of meer andere personen is toevertrouwd dan wel in een op den voet van art. 31, lid (1) van de Wegverkeersordonnantie verleende vergunning agentschappen zijn aangewezen, waar verkoop van plaatskaarten bovendien mag plaats hebben;

d. reizigers, die op het vertrek van een autobus wachten, daartoe een andere gelegenheid te bieden dan de op standplaatsen en halten aanwezige openbare wachtgelegenheid of de in een op den voet van art. 31, lid (1) van de Wegverkeersordonnantie verleende vergunning aangewezen wacht-lokalen.

(2) (Toeg. S. 38—714.) Het is verboden op hinderlijke wijze te pogen reizigers te bewegen om van een bepaalde openbare autobus of personen-auto gebruik te maken. (Wvv. 108².)

Vervoer van goederen met motorrijtuigen.

(Artt. 85—96 buiten werking gesteld voor *Nw-Guinea* bij Gb. 53—75.)

93. (1) De aanwijzing van een traject ingevolge art. 40 of 43 van de Wegverkeersordonnantie wordt openbaar gemaakt op de bij art. 86 bepaalde wijze.

(2) De aanvragen om vergunningen als bedoeld in de artt. 40 en 43 van de Wegverkeersordonnantie worden ingericht overeenkomstig door den Directeur van Verkeer en Waterstaat vast te stellen modellen. (Bb. 13699.)

(3) (Gew. S. 38—714.) Op de in de artt. 40 en 43 van de Wegverkeersordonnantie bedoelde vergunningen is van toepassing het bepaalde bij de artt. 85 lid (2), 87, 88, 89, 90, 91 en 91a, leden (1) en (2).

(4) De in artt. 40 lid (4) en 43 lid (8) van de Wegverkeersordonnantie bedoelde vergunningen worden verleend overeenkomstig door den Directeur van Verkeer en Waterstaat vast te stellen modellen. (Bb. 14136.)

94. (1) Het is den eigenaar of houder en den bestuurder van een motorrijtuig, waarvoor een vergunning als bedoeld in art. 40 van de Wegverkeersordonnantie is verleend, verboden daarmede goederen te vervoeren dan wel te doen of te laten vervoeren, indien de bestuurder niet kan toonen den vrachtbrief of de vrachtbrieven, waaruit blijkt welke goederen in het motorrijtuig zijn geladen. De vrachtbrief moet voldoen aan door den Directeur van Verkeer en Waterstaat te stellen eischen. (Wvv. 57², 108¹; Wbesl. VW. 69; Bb. 14136, model.)

(2) (Gew. S. 38—714.) De houders van vergunningen als bedoeld in de artt. 40 en 43 van de Wegverkeersordonnantie zijn verplicht aanteekening

te houden van de door hen vervoerde goederen en daarvan opgaven te verstrekken, een en ander op door den Directeur van Verkeer en Waterstaat te bepalen wijze en overeenkomstig door hem vast te stellen modellen. (Wbesl. VW. 70; Bb. 14136, model.)

(3) De in art. 42 van de Wegverkeersordonnantie bedoelde tarieven worden ten kantore van den vergunninghouder op een in het oog vallende plaats aangeplakt en voor een ieder ter inzage gelegd op de, door de autoriteit, die de vergunning heeft verleend, te bepalen kantoren.

(4) (*Toeg. S. 38—714.*) De Directeur van Verkeer en Waterstaat kan in bijzondere gevallen afwijking van de voorschriften van de leden (1) en (2) toestaan.

95. (1) Het is den houder van een vergunning als bedoeld in art. 40 lid (1) of 43 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie verboden andere soorten van goederen te vervoeren dan wel te doen of te laten vervoeren dan ingevolge art. 41 lid (1) onder 4^e of art. 43 lid (3) dier ordonnantie in de vergunning zijn vermeld.

(2) Het is den houder van een vergunning als bedoeld in art. 40 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie verboden goederen te vervoeren dan wel te doen of te laten vervoeren tegen andere vrachtprijzen dan op de in art. 80 lid (3) bedoelde kaart zijn vermeld, tenzij voor den aanvang van het vervoer anders is overeengekomen. (Wvv. 57², 108².)

96. (*Gew. S. 38—714.*) (1) De vervoerscommissies bestaan uit een voorzitter, een secretaris en ten minste vier leden. De leden worden, voor zoover het lidmaatschap niet aan een bepaalde functie wordt verbonden, benoemd voor den tijd van twee jaren.

(2) De voorzitters, de secretarissen en de leden van de vervoerscommissies worden door den Directeur van Verkeer en Waterstaat benoemd en ontslagen.

(3) De aanvrager en de houders van vergunningen als bedoeld in de artt. 40 lid (1) en 43 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie zijn verplicht aan de vervoerscommissies alle inlichtingen te verstrekken, welke noodig worden geacht om de aanvraag te beoordeelen.

(4) De voorzitters, leden en secretarissen van de vervoerscommissies zijn verplicht tot geheimhouding van de bedrijfsgegevens van vervoersondernemingen, waarvan zij in de uitoefening van hun functie kennis krijgen.

(5) De Directeur van Verkeer en Waterstaat kan voorschriften omtrent de werkwijze van de vervoerscommissies vaststellen. (Wbesl. VW. 71v.)

Bepalingen met betrekking tot de wegen.

97. (1) Er zijn zes klassen van wegen, aangeduid door de cijfers I, II, III, IIIa, IV en V.

(2) In de klassen I, II, III, IIIa en IV worden ingedeeld, die wegen, welke geschikt zijn voor motorrijtuigen op luchtbanden, met een asbelasting van ten hoogste respectievelijk 7000 kg, 5000 kg, 3500 kg, 2750 kg en 2000 kg bij een onderlingen afstand der assen van tenminste 3 m.

(3) De wegen, welke niet zijn ingedeeld in een der klassen I—IV, worden geacht niet geschikt te zijn voor motorrijtuigen op luchtbanden met een asbelasting van meer dan 1500 kg; zij vormen de klasse V. (Wvv. 57².)

(4) In afwijking van het bepaalde bij de vorige leden kan een weg in een hooger of lager genummerde klasse worden ingedeeld, indien zulks met het oog op het belang van het verkeer, de breedte of het profiel van den weg noodzakelijk wordt geacht.

¶ (5) (*Gew. S. 40—73.*) De indeeling van de wegen in de klassen I—IV geschiedt bij besluit van den wegbeheerder, waarvan een uittreksel wordt gezonden aan den Directeur van Verkeer en Waterstaat. Zij behoeft op Java en Madoera — voor zoover zij betreft wegen, welke niet in beheer zijn bij het Land of bij een provincie — in een provincie de voorafgaande goedkeuring van het college van gedeputeerden der provincie en in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta de vooraf-

gaande goedkeuring van den betrokken gouverneur. De indeeling van de wegen in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost behoeft — voor zoover zij betreft wegen, welke niet in beheer zijn bij het Land of bij een groepsgemeenschap —, in een groepsgemeenschap de voorafgaande goedkeuring van het college van gecommiteerden der groepsgemeenschap, of waar deze niet bestaat, van den resident, met dien verstande, dat voor zoover zij betreft wegen, in beheer bij een (stads)-gemeente, welke deel uitmaakt van een groepsgemeenschap, de voorafgaande goedkeuring van den gouverneur wordt vereischt.

(6) Indien naar het oordeel van de autoriteit, aan wie de goedkeuring van de indeeling van een weg is opgedragen, het wenschelijk is om een plaats gehad hebbende indeeling te herzien, dan wel een weg ten onrechte niet in een der klassen I—IV is ingedeeld, geeft zij daarvan kennis aan den wegbeheerder onder mededeeling van de klasse, waarin de weg naar haar meening moet worden ingedeeld. Indien de wegbeheerder binnen drie maanden na de dagteekening van de kennisgeving den weg niet dienovereenkomstig heeft ingedeeld, wordt de weg ingedeeld bij besluit van de autoriteit, aan wier goedkeuring de indeeling is onderworpen. Dit besluit blijft van kracht totdat de wegbeheerder den weg heeft ingedeeld op de wijze als door de goedkeurende autoriteit is aangegeven.

¶ (7) (*Gew. S. 40—73.*) Tegen een indeeling als bedoeld in het vorige lid kan de wegbeheerder binnen dertig dagen nadat zij te zijner kennis is gebracht in beroep komen — voor zoover zij betreft wegen op Java en Madoera — bij den Directeur van Verkeer en Waterstaat, en voor zoover zij betreft wegen in de gouvernementen Sumatra, Borneo of Groote Oost bij den betrokken gouverneur, met dien verstande dat, indien de indeeling is geschied door een der vorenbedoelde gouverneurs, de wegbeheerder binnen gelijken termijn daartegen in beroep kan komen bij den Directeur van Verkeer en Waterstaat.

(8) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat worden voorschriften gegeven omtrent de bepaling van de asbelasting van motorrijtuigen, zoodat omtrent de wijze waarop de indeeling van de wegen in klassen wordt bekend gemaakt. (*Wbesl. VW. 75v., 77.*)

98. (*Gew. S. 38—714; 40—73.*) (1) Het is verboden met een motorrijtuig, waarvan de onderlinge afstand der assen ten minste 3 m bedraagt, een weg te berijden, dan wel te doen of te laten berijden, indien een der asbelastingen hooger is dan die, waarvoor de weg — blijkens de klasse waarin hij is ingedeeld dan wel blijkens een krachtens het vierde lid gegeven verbod — geschikt is. (*Wvv. 57².*)

(2) Het is verboden met een motorrijtuig, waarvan de onderlinge afstand der assen minder dan 3 m bedraagt, een weg te berijden dan wel te doen of te laten berijden, indien een der asbelastingen hooger is dan blijkens het keuringsbewijs op dien weg is toegelaten. (*Wvv. 57².*)

(3) *Vervallen: S. 38—714.*

¶ (4) (*Gew. S. 40—73.*) In het belang van de instandhouding van de wegen kan bij besluit van het dagelijksch bestuur eener openbare gemeenschap, of waar deze niet bestaat, in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta bij besluit van den gouverneur en elders van den resident worden verboden:

a. het berijden van wegen met bepaalde soorten van rij- of voertuigen, geen motorrijtuigen zijnde, of met rij- of voertuigen, geen motorrijtuigen zijnde, welker asbelasting een bepaald maximum te boven gaat;

b. het berijden van wegen van klasse V met motorrijtuigen, welker asbelasting een bepaald maximum te boven gaat. (*Wvv. 106.*)

(5) Besluiten als bedoeld in het vorige lid worden met betrekking tot provinciale wegen uitsluitend vastgesteld bij besluit van het college van gedeputeerden. (*Wvv. 106.*)

(6) Indien langs een niet bij het Land of een openbare gemeenschap in beheer zijnden weg vervoer van goederen met vrachtauto's of vrachtwagens plaats vindt in zoodanige mate dat het onderhoud van den weg

dientengevolge aanmerkelijk wordt verzwaaard, kan de weg door den beheerder voor het verkeer met die rij- en voertuigen gesloten worden verklaard.

¶ (7) De geslotenverklaring van een weg op den voet van het vorige lid geschiedt niet dan na verkregen goedkeuring in het gebied eener provincie van het college van gedeputeerden der provincie, in het gebied eener groepsgemeenschap van het college van gecommitteerden der groepsgemeenschap, of waar deze niet bestaat, in het gebied eener residentie in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost van den resident en in het gebied van de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta van den betrokken gouverneur.

¶ (8) Van een beschikking als bedoeld in het vorige lid kunnen belanghebbenden binnen een maand na dagteekening van de desbetreffende beschikking, indien deze genomen is door het college van gedeputeerden eener provincie of door den gouverneur van Jogjakarta of Soerakarta, in beroep komen bij den Directeur van Verkeer en Waterstaat en, indien deze genomen is door het college van gecommitteerden eener groepsgemeenschap of door een resident, bij den betrokken gouverneur.

99. (Gew. S. 38—714; 40—73.) (1) Op verzoek van den eigenaar of houder kan de betrokken wegbeheerder vergunning verleen, hetzij voor één of meer ritten hetzij voor een bepaalden tijdsduur van ten hoogste zes maanden, om met een rij- of voertuig al dan niet met een daaraan gekoppelden aanhangwagen te rijden over een weg, waarop het rij- of voertuig blijkens de klasse waarin de weg is ingedeeld, dan wel ingevolge een bij of krachtens de Wegverkeersordonnantie gegeven voorschrift niet is toegelaten.

¶ (2) Aan de schriftelijk te verleenen vergunning kunnen voorwaarden worden verbonden ten aanzien van de toegelaten snelheid, de maximum-asbelasting en anderszins, met dien verstande dat de verleening van de vergunning voor zoover betreft motorrijtuigen slechts afhankelijk mag worden gesteld van de betaling van een vergoeding, indien door den Directeur van Verkeer en Waterstaat daartoe machtiging is verleend. Aan de vergunning kan echter de voorwaarde worden verbonden, dat ingeval het berijden van den weg met het motorrijtuig, waarvoor de vergunning is verleend, ernstige schade heeft veroorzaakt, de vergunninghouder verplicht is die schade te vergoeden. Indien blijkt, dat het berijden van den weg met het motorrijtuig, waarvoor de vergunning is verleend, tot zeer ernstige schade aanleiding geeft, kan de vergunning worden ingetrokken.

¶ (3) Van de vergunningen verleend door beheerders van niet bij het Land of openbare gemeenschappen in beheer zijnde wegen wordt op Java en Madoera een afschrift gezonden aan het betrokken college van gedeputeerden der provincie, dan wel in Jogjakarta en Soerakarta aan den betrokken gouverneur en in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost aan het betrokken college van gecommitteerden der groepsgemeenschap, of waar deze niet bestaat, aan den betrokken resident.

¶ (4) De in het vorige lid genoemde colleges en autoriteiten kunnen een vergunning als in het vorige lid bedoeld bij met redenen omkleed besluit nietig verklaren.

¶ (5) Van de weigering, intrekking of nietigverklaring van een vergunning staat den belanghebbende op Java en Madoera beroep open op den Directeur van Verkeer en Waterstaat en in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost op den betrokken gouverneur.

¶ (6) Indien het beroep tegen de weigering of intrekking van een vergunning gegrond wordt bevonden, wordt de vergunning op Java en Madoera door den Directeur van Verkeer en Waterstaat en in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost door den betrokken gouverneur verleend.

100. (1) (Gew. S. 38—714.) De aanwijzing van standplaatsen en halten

voor openbare rij- en voertuigen en van parkeerplaatsen voor rij- of voertuigen op stationspleinen en toegangswegen tot stations van spoorwegondernemingen geschiedt niet dan na voorafgaand overleg met den bestuurder bedoeld in art. 1 sub c van de Algemeene Bepalingen Spoor- en Tramwegen (S. 1927 No. 258).

(2) Tegen een beslissing van het in het vorige lid bedoelde gezag kan de bestuurder binnen een maand nadat die te zijner kennis is gebracht, in beroep komen bij den Directeur van Verkeer en Waterstaat.

101. Het is verboden met een wegwals over een niet bij den eigenaar of houder van de wegwals in beheer zijnden weg te rijden dan wel te doen of te laten rijden :

a. met een grootere snelheid dan 6 km per uur ;

b. op de wegen, ingedeeld in de klassen IV, IIIa, III en II, indien het eigengewicht meer bedraagt dan onderscheidenlijk 5000 kg, 6000 kg, 7500 kg en 10.000 kg, dan wel 6000 kg, 7500 kg, 9000 kg en 12.000 kg voor walsen in tandemuitvoering ;

c. op wegen, behorende tot klasse V, zonder vergunning van den wegbeheerder.

102. (1) Indien zulks in verband met werkzaamheden aan of nabij een weg noodzakelijk is, kan de wegbeheerder een wegvak, geheel of gedeeltelijk, tijdelijk gesloten verklaren voor het berijden in één of beide richtingen, hetzij met alle rij- en voertuigen, hetzij met bepaalde soorten van rij- en voertuigen.

¶ (2) (Gew. S. 40—73.) Voor wegen in beheer bij anderen dan het Land of openbare gemeenschappen geschiedt dit niet dan na verkregen goedkeuring, in een afdeeling van de gouvernementen Jogjakarta of Soerakarta van het hoofd dier afdeeling, elders op Java en Madoera van den resident en in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost van het hoofd van plaatselijk bestuur.

(3) Aan de gesloten-verklaring op den voet van dit art. wordt bekendheid gegeven door aankondiging in een of meer dagbladen.

(4) Het is den bestuurder van een rij- of voertuig verboden daarmede een weg te berijden, die krachtens de voorschriften van dit art. voor zijn rij- of voertuig is gesloten verklaard.

103. (1) Indien de instandhouding of bruikbaarheid van een wegvak zulks noodzakelijk vordert, kan voor den duur van ten hoogste zes maanden voor dat wegvak door den wegbeheerder de toelaatbare asbelasting lager worden gesteld dan voor de wegklasse, waartoe het vak behoort, in art. 97 is voorgeschreven.

¶ (2) (Gew. S. 40—73.) Voor wegen in beheer bij anderen dan het Land of openbare gemeenschappen geschiedt dit op Java en Madoera niet dan na verkregen goedkeuring van het betrokken college van gedeputeerden der provincie, of indien het wegvak in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta ligt, van den betrokken gouverneur, en in de gouvernementen Sumatra, Borneo en Groote Oost niet dan na verkregen goedkeuring van het betrokken college van gecommiteerden der groepsgemeenschap, of indien het wegvak niet in een groepsgemeenschap ligt, van den betrokken resident.

(3) Aan besluiten als bedoeld in lid (1) wordt bekendheid gegeven door tijdige aankondiging in een of meer dagbladen.

(4) Indien het bepaalde in lid (1) in een tijdsverloop van twaalf maanden meer dan zes maanden is toegepast worden het wegvak en voor zooveel noodig de aangrenzende weggedeelten overgebracht naar een wegklasse geschikt voor een lagere asbelasting.

104. (1) De in art. 47 van de Wegverkeersordonnantie bedoelde bakens en teekens worden onderscheiden in drie categorieën, die welke

I. een gevaar aanduiden ;

II. een verbod of gebod aanduiden ;

III. slechts een aanwijzing geven.

(2) (Gew. S. 38—714.) Door bakens of teekens van categorie II worden ter kennis van den weggebruiker gebracht :

a. de bestemming van een verkeersstrook voor een of meer groepen van weggebruikers, tenzij uit den aanleg of den aard van de verkeersstrook dan wel uit andere omstandigheden die bestemming kennelijk blijkt;

b. de gesloten-verklaring van wegen;

c. de in acht te nemen snelheidsgrenzen voor zoover niet bedoeld in art. 34 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie en in de artt. 12 lid (1) en 37 lid (5) onder 2^e;

d. de aanwijzing van standplaatsen en halten voor openbare rij- en voertuigen en het verbod voor openbare rij- en voertuigen om op een bepaalde plaats standplaats in te nemen;

e. de verboden om te parkeeren en te stoppen;

f. de verplichting bedoeld in art. 4 lid (1) onder 2^e en 4^e;

g. de verboden bedoeld in art. 8 lid (2) onder c, d, e en i, en in art. 23 lid (3);

h. de verboden bedoeld in de artt. 40, lid (1) en 43, lid (1) van de Wegverkeersordonnantie. (Wvv. 106².)

(3) De bakens en teekens hebben een vaste plaats op, naast of boven den weg.

(4) Voor de uitvoering van voorschriften en aanwijzingen, welke tijdelijk of slechts op bepaalde uren of dagen van kracht zijn, dan wel in andere gevallen, waarin zulks noodig is, kunnen verplaatsbare bakens of teekens worden gebezigd.

105. (1) De wegbeheerder draagt zorg voor het plaatsen en onderhouden van alle voor het verkeer noodige bakens en teekens op den weg, voor zoover deze taak niet bij besluit van den Gouverneur-Generaal is opgedragen aan als rechtspersoon erkende, behartiging van verkeersbelangen ten doel hebbende vereenigingen. (Bb. 13763.)

(2) De wegbeheerder is verplicht aan de vereenigingen kosteloos hulp en bijstand te verleen bij het plaatsen en onderhouden van de bakens en teekens, waarvoor de zorg aan haar is opgedragen.

(3) Door den Directeur van Verkeer en Waterstaat worden de noodige voorschriften vastgesteld betreffende afmetingen, vorm, kleur, samenstelling, wijze van plaatsing als anderszins van verkeersbakens. (Wvv. 57²; Wbesl. VW. 78-87; Bb. 13199, 14136, modellen, tabellen.)

¶ **106.** (1) (Gew. S. 38-714.) De besluiten bedoeld in de artt. 5, lid (2), 8 leden (2) en (3), 10 lid (1), 23 lid (3), 84 lid (2) en 98 leden (4) en (5) worden openbaar gemaakt voor zoover zij gelden binnen het gebied eener provincie in het provinciaal blad, en voor zoover zij elders gelden in de Javasche Courant. De besluiten van de dagelijksche besturen van stadsgemeenten en gemeenten, als bedoeld in art. 4, lid (1) onder 3^e, worden openbaar gemaakt in het gemeenteblad van de betrokken stadsgemeente of gemeente.

(2) De in het vorige lid bedoelde besluiten zoomede de indeeling van wegen in klassen hebben tegenover den weggebruiker geen rechtskracht zoolang de in het vorige lid en in art. 97 lid (8) voorgeschreven openbaarmaking niet heeft plaats gehad en de in art. 104 lid (2) bedoelde bakens niet zijn geplaatst.

107. Het is verboden op, langs of boven een weg een bord of teeken aan te brengen of te hebben, dat een zoodanige overeenkomst met de krachtens art. 47 van de Wegverkeersordonnantie vastgestelde bakens of teekens vertoont, dat daardoor verwarring kan ontstaan. (Wvv. 108¹.)

Strafbepalingen.

108. (1) (Gew. S. 38-714.) Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste honderd vijftig gulden wordt gestraft:

a. hij, die zich schuldig maakt aan overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artt. 2 lid (1) onder b, e, f, g en h, en lid (2), 7, 8, 9, 10 lid (2), 11, 14, 15, 17, lid (1) onder b, 21, 23, 28, 33, 37, 39, 40, 41, 48, 49, 50 lid (3), 51 lid (2), 52 leden (1), (3) en (4), 64, 65, 72 leden (2), (3), (4) en (6), 73, lid (7 a), 77, 78, 80, 83, 84, 90 lid (1), 91, 91 a, lid (1), 94 en 107;

b. hij, die de voorwaarden, gesteld bij een vergunning als bedoeld in art. 37 geheel of ten deele niet nakomt;

c. de eigenaar of houder en de bestuurder van een motorrijtuig, zoodat in art. 90 bedoelde beheerder, die handelt in strijd met — dan wel nalaat te zorgen, dat niet gehandeld wordt in strijd met — krachtens art. 65a gegeven voorschriften.

(2) Met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijfhonderd gulden wordt gestraft hij, die zich schuldig maakt aan overtreding van het bepaalde bij of krachtens de artt. 2 lid (1) onder a, c en d, 3, 4, 5, 6, 19, 81 lid (2), 92 en 95.

109. (1) Bij veroordeeling van een bestuurder van een motorrijtuig wegens het niet in acht nemen van een krachtens art. 5 van de Wegverkeersordonnantie voorgeschreven maximumsnelheid dan wel wegens overtreding van het bepaalde bij of krachtens art. 2 lid (1) onder a, b, c, d, e, g en h, 3, 4, 5, 6 lid (1), 8 lid (2) onder a, b, c, d en e, 11, 14, 15, 19 en 23 kan hem de bevoegdheid motorrijtuigen te besturen voor ten hoogste één jaar, niet geheel of ten deele samenvallende met een opgelegde vrijheidsstraf, worden ontzegd.

(2) Bij herhaalde veroordeeling van den houder van proefritbewijzen wegens overtreding van de voorschriften van art. 50 lid (3), 51 lid (2) of 52 lid (3) kan hem de bevoegdheid om van proefritbewijzen gebruik te maken voor ten hoogste één jaar worden ontzegd.

110. (Gew. S. 38—714; 39—289; 40—73.) (1) Behalve de personen, die in het algemeen belast zijn met het opsporen van strafbare feiten, zijn met het opsporen van de bij of krachtens de Wegverkeersordonnantie strafbaar gestelde feiten mede belast:

1e. de ingenieurs, architecten en opzichters in dienst van den Lande en van openbare gemeenschappen, belast met het beheer van en het toezicht op de wegen, zoodat andere met die taak belaste ambtenaren, voorzoover zij daartoe in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta door den gouverneur en elders door den resident zijn aangewezen;

2^e. de verkeersinspecteurs, de inspecteurs bij de arbeidsinspectie, de arbeidscontroleurs, zoodat de veeartsen in dienst van het Land of van openbare gemeenschappen;

3^e. de ambtenaren van provinciale verkeersinspecties;

4^e. de keurmeesters;

5^e. de in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta door den gouverneur en elders door den resident, — met inachtneming van door den Directeur van Binnenlandsch Bestuur terzake te geven aanwijzingen — en de door dien Directeur tot onbezoldigd politieambtenaar aangestelde personen. (Wv. 111.)

(2) De politionele bevoegdheid der in lid (1) genoemde ambtenaren strekt zich niet verder uit, voor zoover betreft:

a. de onder 1^e, 2^e, 3^e en 4^e genoemde ambtenaren, dan tot hun ambtsressort;

b. de onder 5^e genoemde personen, dan tot het in hun acte van aanstelling omschreven ressort.

(3) De in lid (1) genoemde ambtenaren en personen worden in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta door den gouverneur en elders door den resident voorzien van een legitimatiebewijs van een door den Directeur van Binnenlandsch Bestuur vast te stellen model, waarin hun politionele bevoegdheid is omschreven.

(4) De in lid (1) onder 5^e genoemde personen ontvangen in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta van den gouverneur en elders van den resident onderscheidenlijk van den Directeur van Binnenlandsch Bestuur een acte van aanstelling.

(5) De ingevolge lid (1) aangewezen ambtenaren en personen moeten bij de uitoefening van hun politionele bevoegdheid voorzien zijn van een door den Directeur van Binnenlandsch Bestuur vastgesteld herkennings-teeken, dat zij moeten toonen, indien zij krachtens art. 54 van de Weg-

verkeersordonnantie willen vorderen, dat de bestuurder van een rij- of voertuig dit tot stilstand brengt. (Wbesl. BB. 10; Bb. 13700, model.)

9 (6) De in lid (1) bedoelde personen staan voor zoover betreft de uitoefening van hun politionele bevoegdheid onder het gezag van de met de leiding der politie belaste ambtenaren van het Binnenlandsch Bestuur. Zij kunnen te allen tijde in de gouvernementen Jogjakarta en Soerakarta door den gouverneur en elders door den resident van hun politionele bevoegdheid worden ontheven.

111. De in art. 110 lid (1) bedoelde personen hebben, voor zooveel dat voor de uitoefening van hun taak noodig is, gedurende den werktijd van het bedrijf vrijen toegang tot alle werkplaatsen en andere inrichtingen van houders van vergunningen als bedoeld in de artt. 31 lid (1), 33 lid (1), 40 lid (1) en 43 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie — voor zoover deze werkplaatsen en inrichtingen dienen voor de uitoefening van het vervoersbedrijf van den vergunninghouder — zoomede tot de motorrijtuigen, waarmede eenig vervoersbedrijf wordt uitgeoefend.

Uitzonderingsbepalingen.

112. Op het in art. 57 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie bedoelde personeel en materieel van land- en zeemacht, politie, brandweer en andere openbare diensten zijn de bij of krachtens de Wegverkeersordonnantie gegeven voorschriften van toepassing, behoudens het bepaalde bij de artt. 113—115.

113. (1) Art. 8 van de Wegverkeersordonnantie is niet van toepassing op wegwalsen en op bijzondere motorrijtuigen voor militaire doeleinden bestemd, die door hun aard of vorm als zoodanig kenbaar zijn.

(2) De artt. 15 tot en met 23 van de Wegverkeersordonnantie zijn niet van toepassing op de bestuurders van wegwalsen.

(3) Militairen in uniform gekleed behoeven bij de uitoefening van den militairen dienst als bestuurder van een militair motorrijtuig niet in het bezit te zijn van een rijbewijs, als bedoeld in art. 16 van de Wegverkeersordonnantie, mits zij voorzien zijn van een verklaring, afgegeven door de daartoe door den Legercommandant aangewezen militaire autoriteit, waaruit blijkt, dat zij tot het besturen van het motorrijtuig gerechtigd zijn.

(4) Ambtenaren en beambten der algemeene politie behoeven bij de uitoefening van hun dienst als bestuurder van een dienstmotorrijtuig niet in het bezit te zijn van een rijbewijs, als bedoeld in art. 16 van de Wegverkeersordonnantie, mits zij zijn voorzien van een verklaring, afgegeven door een met het uitreiken van rijbewijzen belaste gezaghebbende, waaruit blijkt, dat zij tot het besturen van een motorrijtuig gerechtigd zijn. Deze verklaring wordt slechts afgegeven aan politieambtenaren of beambten, die voldoen aan de in art. 16 van de Wegverkeersordonnantie bedoelde, voor het verkrijgen van een rijbewijs gestelde eischen.

(5) Art. 21 onder c van de Wegverkeersordonnantie is niet van toepassing op de militaire en politiebestuurders bedoeld in de leden (3) en (4).

(6) In afwijking van het bepaalde bij art. 22 van de Wegverkeersordonnantie is het aan militairen in dienst, die niet in het bezit zijn van een daartoe geldig rijbewijs, veroorloofd een motorrijtuig te besturen, indien dit plaats vindt met de uitsluitende bedoeling zich in het besturen te bekwamen, mits dit geschiedt onder het onmiddellijk toezicht van een militairen bestuurder, als bedoeld in lid (3).

(7) Art. 23 lid (4) van de Wegverkeersordonnantie is niet van toepassing voor militaire bestuurders als bedoeld in lid (3).

(8) (Ing. S. 37—114.) Art. 25 lid (1) van de Wegverkeersordonnantie is niet van toepassing op autobussen, vrachtauto's, opleggers en aanhangwagens van land- en zeemacht.

(9) Art. 43 van de Wegverkeersordonnantie is niet van toepassing op vrachtauto's en autobussen van land- en zeemacht, politie, brandweer en andere openbare diensten.

(10) Behalve in geval van een aanrijding of ander ongeval zijn de in

art. 53 van de Wegverkeersordonnantie bedoelde personen niet bevoegd van militaire bestuurders, als bedoeld in lid (3), te vorderen, dat zij hun rij- of voertuig tot stilstand brengen om een onderzoek te doen als bedoeld in art. 54 van de Wegverkeersordonnantie.

(11) In afwijking van het bepaalde bij art. 54 van de Wegverkeersordonnantie zijn de in art. 53 dier ordonnantie bedoelde personen niet bevoegd te vorderen, dat de bestuurder van een brandweervoertuig dit tot stilstand brengt, indien het op weg is naar een brand.

114. (1) (*Gew. S. 38-714.*) De artt. 2, lid (1) onder *a*, *b* en *c*, 6, lid (1), 9, lid (2), 11, lid (3) en 41 zijn niet van toepassing op militaire colonnes en troepen van de politie.

(2) Art. 15, lid (1) onder *a*, *b* en *c* geldt ten aanzien van aaneengesloten militaire colonnes en troepen van de politie alleen voor de bestuurders van het eerste en het laatste rij- of voertuig der colonne of troep.

(3) De artt. 16, 17, 18, 24, lid (1) onder *d*, 28, 35 en 36 zijn niet van toepassing op bijzondere rij- of voertuigen voor militaire doeleinden bestemd, die door hun aard of vorm als zoodanig kenbaar zijn.

(4) De artt. 2, lid (1) onder *a*, *b* en *c*, 3, 4 en 6, lid (1) zijn niet van toepassing op wegwalsen, terwijl deze worden gebezigd voor werkzaamheden aan den weg.

(5) De artt. 16 en 24 zijn niet van toepassing op wegwalsen.

(6) Art. 2, leden (1) onder *a* en (2) is niet van toepassing op rij- en voertuigen van plaatselijke reinigingsdiensten in de gevallen dat afwijking van deze bepaling voor de uitoefening van den dienst van belang is.

¶ (7) (*Toeg. S. 38-714.*) Art. 70 zoomede het bepaalde bij art. 74, leden (3) en (4) betreffende de vergoeding bij tweede of volgende herkeuring is niet toepasselijk op rij- en voertuigen, welke door het Land, openbare gemeenschappen en zelfbesturen uitsluitend voor den openbaren dienst worden gehouden.

115. De artt. 16, 17 en 18 zijn niet van toepassing op militaire rij- en voertuigen tijdens militaire oefeningen, mits door den leider dier oefeningen de noodige maatregelen zijn getroffen ter voorkoming, dat de veiligheid van het verkeer door de afwijking van genoemde voorschriften in gevaar wordt gebracht.

116. (*Gew. S. 38-714.*) De bij of krachtens de Wegverkeersordonnantie gegeven voorschriften zijn niet van toepassing op bestuurders van rij- of voertuigen van spoor- en tramwegen, behoudens de artt. 2 lid (1) en 54 leden (3) onder *b* en (4) onder *a* van de Wegverkeersordonnantie, zoomede art. 2 lid (1) onder *c*, *d* en *e*, welke voorschriften toepasselijk zijn op bestuurders van rij- of voertuigen van spoor- en tramwegen, voor zoover betreft wegen, waarvan aan die spoor- en tramwegen het medegebruik is toegestaan. (Wbesl. VW. 88v., 89a, 89b: Bb. 14136, modellen.)

Statistieken

116 a. (*Ing. S. 38-714.*) De Directeur van Verkeer en Waterstaat geeft na overleg met den Directeur van Binnenlandsch Bestuur voorschriften omtrent de indiening van statistische gegevens door de, met de uitvoering van de bij of krachtens de Wegverkeersordonnantie gegeven voorschriften belaste ambtenaren van het Land en openbare gemeenschappen en stelt de modellen van de in te dienen opgaven vast.

117. *Slotbepaling.* Deze verordening kan worden aangehaald onder den naam „Wegverkeersverordening”.